

Павло Романюк, попри тяжке поранення, продовжував керувати боєм і врятував своїх побратимів

Волинянка у Городищі оживляє... давні фотографії і прикраси

с. 9

№ 41 (16 939)

ВОЛИНЬ

Середа, 15 жовтня 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

Незагойна рана

Три сини Світлани Кепенко з перших днів повномасштабної війни стали на захист України

На жаль, життя найстаршого з них, Андрія, обірвалося 7 лютого 2023 року в бою під Бахмутом...

Катерина ЗУБЧУК

— **П**овістки Андрієві не приносили, — розповідає Світлана Павлівна багатодітна мама із села Секунь Ковельського району, котра дала життя восьми синам і дочкам. — Але коли молодшого його брата, Богдана, призвали (він свого часу строкову відслужив у танкових військах — його зразу забрали), то Андрій добровольцем пішов у Ковельський військкомат. А Іван, перебуваючи на той час у Києві, перш записався в тероборону столиці, а згодом був уже в зоні бойових дій. Зараз захищає Україну на Харківщині.

Світлана Павлівна — на могилі сина. Уже п'ять мешканців села Секунь віддали життя за Україну.

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Фото з архіву Світлани КЕПЕНКО.

«Андрій не лише добровільно пішов на війну в 2022-му, — розповідала мати захисника-Героя. — Коли відправляли під Бахмут, то теж, насамперед, тих, хто сам виявив бажання йти в цю гарячу точку, — він і тут був першим».

Невимовний материнський біль — на с. 8

На лінії вогню

Після важкого поранення і 5-ти складних операцій Іван Жигаревич повернувся на передову

А свій бронежилет, пробитий кулями, наш земляк подарував для Кортеліського історичного музею як цінний експонат

Іван Жигаревич нещодавно втретє повернувся на фронт.

Фото з архіву Івана ЖИГАРЕВИЧА.

Розповідь про Героя — читайте на с. 10

Вітаємо!

13 жовтня 2025 року відзначив ювілей голова Волинської обласної спілки ветеранів Афганістану —

Григорій ПАВЛОВИЧ.

Вже понад 23 роки він очолює громадську організацію ветеранів війни в Афганістані. І звертаються до нього за допомогою не лише «афганці», а й звичайні люди, один одному переказуючи, що без підтримки вони не залишаться!

У 2014 році навколо Григорія Павловича згуртувалися волонтери та небайдужі люди різного соціального походження, які і до сьогоднішнього дня, не рахуючись з власним часом та здоров'ям, віддають всі свої сили на потреби війни.

Колектив спілки щиро вітає свого очільника із 60-річчям!

Дякуємо за лідерство і підтримку! Під твоїм керівництвом працювати не лише відповідально, а й по-справжньому приємно. Твоя чуйність, патріотизм та людяність надихають нас кожного дня.

Бажаємо, щоб життя твоє було сповнене любов'ю, щастям та миром. Нехай усі труднощі залишаються позаду, а перед тобою відкриваються тільки світлі й безпечні дороги! Нехай у твоєму серці завжди панують спокій і гармонія!

ВСЯКОЇ ВСЯЧИНІ!

■ Прощу слова!

Кожна ваша гривня на евакуаційний візок може врятувати чиєсь життя на передовій!

Шановна «Волинь», дуже дякую вам за публікацію про винахід луцького майстра Віктора Камця – «Евакуаційний візок, який врятував незліченну кількість життів на фронті, – винахід луцького коваля!» (цю публікацію можна прочитати за цим QR-кодом: Хочу сказати, що хлопці-волонтери повісили це число часопису на видному місці і дуже пишаються вашою увагою

Людмила КОНОВАЛЬЧУК, пенсіонерка, м. Луцьк

Ім уже дзвонять читачі, проте нарікають на те, що сталася невелика помилка в номері картки, на яку можна надсилати кошти, щоб допомогти ковалям (закрався один зайвий «нулик»).

Увага! Правильний номер картки: 444111131038899. (Отримувач – Камець Віктор Леонідович).

Я запитала у ковалів, чи й зараз, коли скрізь на передовій літають дрони, якось вдається використовувати «еваки»? У відповідь почула, що й надалі є великий попит на них. Тож недарма нинішнього вересня командир відомої

усім волинянам «Сталевої сотки» Руслан Ткачук вручив луцьким ковалям – Віктору Камцю та Андрію Хазанюку медалі «За сприяння Збройним силам».

...Нещодавно з популярної нині книги легендарного американського адмірала Вільяма Гаррі Макрейвена «Код Героя. Уроки гарно прожити життя» я дізналася, що герой – це не обов'язково супергерой, а й той, хто чесно виконує свою роботу та допомагає іншим. Вважаю, що наші воїни на передовій – це супергерої XXI сторіччя. А той, хто допомагає воїнам також – герой. Для мене луцькі ковалі – Віктор Камець та Андрій Хазанюк – герої! Я про це їм і сказала, хоча у відповідь почула: «Герої – хлопці на передовій», а вони

■ Перемога кується і в тилу!

Евакуаційний візок, який врятував незліченну кількість життів на фронті, – винахід луцького коваля!

«Хлопці з передової регулярно дзвонять нам, щоб мати в себе такий візок, адже добра слава про них уже розійшлася на фронті», – кажуть Віктор Камець і Андрій Хазанюк.

Кожен евакуаційний візок, який виготовляють лучани Віктор Камець і Андрій Хазанюк, може перевозити пораненого і долати на своєму шляху перешкоди до 50 сантиметрів.

Фотоскрін із газети «Волинь».

Проте майстер Віктор Камець найбільше мріє про те, щоб його «евак» слугував не воїнам, а... туристам

Діана КОРОТЄЄВА

Нещодавно, 5 вересня, командир відомої усім волинянам 100-ї бригади Руслан Ткачук вручив лучанам Віктору Камцю та Андрію Хазанюку медалі «За сприяння Збройним силам». І саме у цей день вони, двоє волонтерів, мали маленький «ювілей» – три з половиною роки минуло з того дня, як здійснили першу

поїздуку у місце бойових дій – тоді ще під Київ. З тих пір понад сотню разів вирушали в дорогу на передову, здебільшого вдвох, а іноді брали з собою й однодумців.

Серед необхідних у зоні бойових дій речей, які завозили, були і два винаходи коваля Віктора. Це легкий і компактний мультитул «молоток –сокира – лопата» (три речі – в одній) і складний евакуаційний візок – беззаперечний лідер із затребуваності на війні.

просто, наскільки можуть, намагаються допомогти їм...

Дорогі читачі «Волині», прошу вас, давайте підтримаємо коштом наших луцьких ковалів, які виготовляють візки для швидкої евакуації «трёхсотих» і «двохсотих» із окопів, а також допомагають воїнам доставляти на «нуль» боєприпаси, щоб не нести їх на спині.

Командир відомої усім волинянам «Сталевої сотки» Руслан Ткачук вручив луцьким ковалям Віктору Камцю та Андрію Хазанюку медалі «За сприяння Збройним силам».

P.S. З початку повномасштабної війни авторка цього звернення – лучанка Людмила Коновальчук – із кожної своєї пенсії віддає 1000 гривень на благодійний фонд «Справа громад», який цю суму подвоює і купляє найнеобхідніше для ЗСУ. ■

■ У номер!

Патрульний припинив погоню за неповнолітніми на мотоциклі, аби уникнути ДТП

Нещодавно в соцмережах з'явилося відео, на якому пасажир мотоцикла знімає, як водій цього ж транспортного засобу ігнорує вимогу про зупинку та намагається втекти від поліцейського офіцера Маневицької територіальної громади

Анна МОВ'ЯК

Задля уникнення ДТП та можливого травмування людей, офіцер прийняв рішення – припинити зупинення даного транспортного засобу. Згодом правоохоронець встановив особу порушника. Ним виявився місцевий житель, який, як з'ясувалося, є неповнолітнім, без права керування, а сам мотоцикл – незареєстрований.

Юнак визнав свою вину, пообіцяв надалі зупинятися на вимогу поліції і більше не вмикати російську музику.

На матір юного порушника складено відповідні адміністративні матеріали. Також поліцейський провів профілактичну бесіду, аби в подальшому батьки не допускали подібних випадків. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНИК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

■ Важливо

Три роки програмі «єОселя»: як українці купують житло під час війни

«єОселя» не лише вирішує житлові проблеми, а й стає важливою частиною стратегії відновлення та розвитку України, вважають в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

1 жовтня виповнилося три роки державній іпотечній програмі «єОселя». Вона стала однією з найбільш успішних соціальних ініціатив останніх років.

В партії «Слуга Народу» розповіли, що програму було започатковано 2022 року з ініціативи Президента України Володимира Зеленського. Її головна мета – зробити житло доступним для українців. Якщо раніше на ринку діяли «драконівські» іпотечні ставки у 20 – 30 % і навіть вище, то «єОселя» дала людям можливість отримати кредит під 3 – 7 %.

ПОНАД 20 ТИСЯЧ РОДИН УЖЕ З ВЛАСНИМ ЖИТЛОМ

В партії «Слуга Народу» зазначили, що за три роки дії «єОселі» майже 20 тисяч українських сімей придбали житло. Загальна сума виданих кредитів – майже 35 млрд грн. Програма найбільш популярна серед військових та правоохоронців – їхня частка становить 51 % усіх позичальників.

«єОселею» також користуються медики – 8 %, педагоги – 7 %, внутрішньо переміщені

особи – 4 %, ветерани – 2 %, науковці – 2 %. Середній вік учасника програми – 35 років. Це – молоді люди, які бачать

Програма «єОселя» довела свою ефективність, але потребує постійної адаптації та удосконалення, щоб якомога більше українців могли нею скористатися – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

своє майбутнє в Україні.

«Програма «єОселя» довела свою ефективність, але потребує постійної адаптації та удосконалення, щоб якомога більше українців могли нею скористатися. Крім іншого, програма стимулює економіку. Кожна гривня, вкладена державою, повертається у бюджет утричі більшою сумою завдяки податкам і створенню нових робочих місць», – вважає очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

ЯК СКОРИСТАТИСЯ «ЄОСЕЛЕЮ»

«єОселя» – це державна програма доступного кредитування житла, яка надає мож-

ливість українцям придбати житло за пільговою ставкою кредитування. Зокрема, це – 3% річних для військових, медиків, педагогів, науковців та працівників сектору безпеки та 7% – для ВПО, ветеранів та громадян без житла.

В партії «Слуга Народу» додали, щоб доеднатися до програми «єОселя» необхідно подати заявку у застосунок «Дія» та вибрати банки для

її розгляду. Після отримання відповіді від банків-учасників у «Дії», можна оформлювати іпотеку.

ЯК ЗМІНЮВАЛАСЯ ПРОГРАМА

В партії «Слуга Народу» нагадали, що за три роки реалізації, програма «єОселя» постійно оновлювалась та вдосконалювалась. Зокрема, з серпня 2023 року участь у програмі дозволили брати всім українцям від 18 до 70 років – до цього скористатись програмою могли лише військовослужбовці, медики, педагоги та науковці.

Із січня 2024 року уряд дозволив оформлювати іпо-

теки на приватні будинки, дуплекси та таунхауси віком до трьох років. До цього у рамках програми можна було придбати лише квартири. А людям, які мають сертифікати «єВідновлення», дозволили використовувати їх для програми «єОселя» як перший внесок. Також зменшили перший внесок для молоді до 25 років (з 20% до 10%) та збільшили максимальний вік житла, яке можуть купувати внутрішньо переміщені особи, до десяти років.

В партії «Слуга Народу» акцентували, що у вересні цього року програма отримала новий формат для ВПО й мешканців прифронтових територій. Тепер держава допомагатиме сплачувати частину першого внеску та щомісячні платежі за кредитом на житло. Зокрема, новий механізм передбачає, що держава покриє 70% першого внеску, компенсує 70% відсотків за іпотекою в перший рік та відшкодує до 40 тис. грн на нотаріальні та реєстраційні послуги. Заявку можна подати через мобільний застосунок «Дія». Рішення щодо надання іпотечного кредиту ухвалює банк-партнер програми.

«Я неодноразово наполягала на тому, щоб умови «єОселі» ставали гнучкішими й доступнішими для більшої кількості людей. Спільно з колегами ми впроваджували законодавчі ініціативи, які розширювали б цю програму. Попереду ще багато роботи, але сам факт, що в Україні вже існує іпотека з нормальними відсотками, – це великий крок у правильному напрямку, який треба масштабувати та розвивати», – наголошує Олена Шуляк. ■

Міський голова Ігор Поліщук вручив сертифікати на суму 20 000 гривень спортсменам, які прославили Луцьк. Винагороду отримав чемпіон світу зі змішаних єдиноборств ММА Іван Поремчук та чемпіонка Європи з пауерліфтингу Оксана Матрунчик.

Президент Володимир Зеленський призначив стипендії імені Тараса Шевченка за особливі успіхи у вивченні української мови та літератури у 2024/2025 навчальному році для десятиох учнів (розмір стипендії – 2720 гривень на місяць. – Ред.). Серед стипендіатів – Литвин Соломія – учениця 10 класу Княгининівського ліцею Волинської обласної ради.

Особистість

«росіян треба відкинути в ту епоху, якій вони відповідають: на тисячі років назад, хай живуть ізольовано», – вважає головний афганець Волині Григорій Павлович.

«Ми, афганці, завжди в строю, і наші діти теж!»

Ми зустрілися з багатолітнім головою Волинської обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану Григорієм Павловичем з нагоди хорошої дати – 13 жовтня наш земляк із Горохівщини відзначив 60-ліття. Він озирався на прожите і розповідав про своїх бойових хлопців-афганців, як намагався витягти з полону нібито побратима, про свого діда Іларіона, який дивом врятувався з «розстріляної» Луцької тюрми, та про сина Назара, якого чекає з передової

Оксана КОВАЛЕНКО

«АФГАНЦІ ПРОЙШЛИ НА ОДНУ ВІЙНУ БІЛЬШЕ»

Перше, що впадає в око у приміщенні волинської афганської спілки, де зустрічаємося, – велика карта України з позначками місць бойових дій та завішана нагородними дипломами від командирів військових частин стіна. Григорій Павлович пояснює: «Ми мусимо стежити, що у нас відбувається!». І собі, кинувши оком на подяки військових, пояснює, що це – невеличка частинка, адже на схід України волинські афганці возять допомогу з 2014 року:

«Мої відрядження на схід України почалися із допомоги «Айдару». У цьому підрозділі була друга штурмова афганська рота. («Айдар» утворений в травні 2014 року як добровольчий 24-й батальйон територіальної оборони, підпорядкований Мініборони для захисту України. – Ред.). Наших («афганців»)десь більше 450 чоловіків із Волині з 2014 року воювало... На жаль, за весь цей час великої війни серед наших є загиблі, зниклі безвісти...».

Григорій Павлович сухо озвучує імена побратимів, більшість із Волині, називає дату, місце загибелі та навіть обставини. У його пам'яті кожен із хлопців, які стали на захист держави. Він показує їхні і свої спільні з ними фото з передової. Важкі спомини...

«Дуже багато загинуло афганців. Але це – народна війна, – каже чоловік, – всі мають відстоювати свою землю, державу. Не один є випадок, що

З 2014 року взяли в руки автомати, аби захищати Україну від росіян, понад 450 волинських афганців.

загинули і батько, і син... От із родини Бурдаків троє: афганець-побратим наш (служив у Кабулі), потім пішов в АТО, а з повномасштабним вторгненням воював у 14-й бригаді. Загинув у 2022 році, також поліг його племінник, а через рік і син... Поховані разом. Багато наших. Всіх не назвеш тут. 11

У Луцькій тюрмі мій дід був поранений і знепритомнів, а як отямився, то лежав під тілами невинно убитих.

років, рахуйте, ми, афганці, не сидимо без діла! Ця війна – наш біль. Мій син теж там: два рази був в АТО і тепер там. Знаєте, можу сказати, що 70 % дітей наших афганців воюють. Ми, афганці, завжди в строю, і наші діти теж!».

Григорій Павлович розповідає, як невтомно волонтерить Спілка разом з іншими однодумцями. Безперервно з 2014-го. Буквально, кілька днів тому волонтери вкотре повернулися з передової. Без афішування, тихо і планомірно виконують свою велику роботу – везуть своїм техніку у різні підрозділи Нацгвардії, морським піхотинцям, прикордонникам – працюють на Перемогу. Пан Григорій розповідає про це виважено, без жодної похвальби – констатує те, що є нормою для людей, які у 18-ть літ набачилися війни задовго до того, як побачили її всі ми. Він береться загинати пальці:

«Я рахую наші війни, революції. Афганці пройшли на одну війну більше. У наш час справді є, що полічити. Дивіться: ми воювали в Афганістані, потім Помаранчева революція, Майдан, АТО і нинішня повномасштабна... Наша Восьма Афганська сотня була на Майдані. Тож наш

Володимир Блішук (з села Підкормілля Любешівського району) з дерев'яним щитом якраз був, коли розстрілювали Майдан! А заступник голови Української спілки Олег Міхнюк керував Афганською сотнею там... А потім пішов на війну і загинув. Бо то – народна війна».

«НАС НЕ ЗЛАМАЄШ ГЕНЕТИЧНО»

Григорій Павлович розповідає, як формував 50-й батальйон територіальної оборони на Волині. Каже про це скромно: мовляв, так сталося. У лютому 2022 року він працював заступником голови Луцької районної адміністрації. Примружує очі і зауважує, що, звичайно, там теж була «Афганська рота». Хоча всім під 60 літ.

«Більшість – інваліди 2 – 3-ї груп. Але хлопці пішли... І батьки, і сини їхні...», – останні слова чоловік промовляє повільніше і важче. На війні у нього і син Назар.

Григорій Павлович зауважує: дивуватися тому, що у хлопців-афганців такі діти – не варто. У Спілці патріотичне виховання молоді – на найвищому рівні. Чимало спортивних секцій, кожен рік проводять близько 25 спортивних заходів, а це не тільки про фізичний гарт. Організують і пам'ятні події, щоб діти розуміли, ким вони є і що таке Україна, яку «треба тримати далі», і що означає «історія, написана кров'ю». Дбає Спілка, щоб діти знали усе про військову підготовку.

«В цьому напрямі ми завжди їх готували – як «чуй-

ка» якась в нас була. Коли за Януковича почали розформовувати військові частини, зменшувати кількість військових, коли забрали в школах військову підготовку – це був справжній удар і ми це розуміли. З того часу нас готували до здачі без бою росіянам. Ще один термін Януковича – і, повірте, Україна була б в ярмі такому, що не було б чим гавкати і всі були б загнані у кут», – ділиться думками афганець.

Час від часу Григорій Павлович цитує різних політиків і військових. Пам'ять у нього – на заздрість багатьом. Іронізує, що російська влада не випадково приділяє темі знищення українців так багато уваги, не випадково викрадають дітей, адже ворог добре знає, який незламний істинний українець.

«Нас не зламаєш генетично. Якийсь москалик згадував, що останній бандерівець загинув в 1956 році. І дуже бідкався, що десь коріння проскочить і знов українець постане... І постане!», – рубає повітря рукою чоловік і згадує історію свого діда Іларіона Федоровича Павловича, одного з небагатьох, кому пощастило вижити під час розстрілу в'язнів Луцької тюрми у червні 1941 року.

Він оповідає родинну історію, яку збирав по краплинах, адже всі справи засуджених росіянє попалили:

«Діда в 1940-му забрало з хати НКВД – судили за «недоносільство», за це дають 12 років тюрми. А ще готували другу статтю – про зв'язок із ОУН... Та на Союз напала фашистська Німеччина і кати мусили розстрілювати усіх політв'язнів та невинних людей. У Луцькій тюрмі мій дід був поранений і знепритомнів, а як отямився, то лежав під тілами невинно убитих. Було темно і ще з чотирма тими, які вижили, вони добралися на вулицю Пугачова в Луцьку і пересиджували пару днів в каналізації. Кров текла рікою. Страшно... Я вивчав архіви, прочитав про це книгу Володимира Засєкіна і мене найбільше вразили жорстокість і брехливість росіян... І сьогодні, згадаймо, що роблять їхні військові в Україні – нація убивць і гвалтівників? І при цьому – червону доріжку для путіна на Алясці... росіян так треба провчити, щоб відкинути в ту епоху, якій вони відповідають: на тисячі років назад, хай живуть ізольовано і хай хоч головою там товчуться. На це і працюємо».

Закінчення розповіді – на с. 11

Погляд

Сергій ФУРСА,
інвестиційний банкір,
фінансовий експерт, публіцист,
радіо- і телеведучий, блогер

путін б'є не лише по нашій енергетиці, а й по мізках

Багато українців сьогодні опинилися в своїх оселях без світла, тепла, води – а дехто залишився й без самих осель. росія з новою силою почала бити по нашій енергетиці, і одні люди почали обурюватися – якщо Президент обіцяв блекаути в москві, то де вони? Інші дорікають: якщо будували укриття навколо энергооб'єктів, то чому вони пошкоджені?

Сьогодні мене дивують два типи людей. Перша – своїми очікуваннями, що тепер блекаути будуть у москві. Не будуть. Звісно, частина з цих людей просто політично вмотивовано хейтять Зеленського, ловлячи того за язик. Навіщо Президент таке казав – то інше питання. Але ж має бути здоровий глузд! І ми маємо розуміти, що немає у нас спроможностей, навіть якби дали «Томагавки», вимкнути світло в москві. Просто немає. І саме тому, що наші можливості нерівні, Україна має вести війну асиметрично.

Саме тому, до речі, нам було б набагато вигідніше енергетичне перемир'я, ніж росіянам. Бо вплив цих ударів на нашу економіку і на економіку росії – неспівставний. Бо лоб в лоб ми програємо... Адже тиск дефіциту електроенергії на українську інфляцію, наприклад, набагато сильніший, ніж тиск дефіциту нафтопродуктів на російську. Так, у росії зросла вартість бензину. І це призвело до зростання інфляції всього... з 8,01% до 8,08%.

А от частка вартості електроенергії в українських товарах набагато вища, ніж транспортна складова – і тому ми бачили прискорення інфляції минулого року. Зараз ми маємо розуміти, що атаки росіян на нашу енергосистему призведуть також до певного тиску на ціни. І росіяни це знають – тому й продовжують свої атаки. Ми повинні зберігати спокій і розуміння ситуації, щоб не мати цих завищених очікувань і розчарувань. У росіян є сильні сторони. І вони ними, звісно, користуються.

Другий тип людей – це ті, хто починають хейтити всіх підряд за те, що росіянам вдалось відключити нам світло. Мовляв, збудували захисні споруди, то світло не мало б виключатися. Серйозно? Це якесь магічне мислення на рівні дитячого садочка, де сховатися під ковдру – означає уникнути небезпеки. Які б захисні споруди не будували, вони не допоможуть від прямого прильоту балістики. Не допоможуть. Можуть зменшити втрати, мінімізувати їх – так. Але ефект все одно буде.

При цьому, маємо зазначити, що не на порожньому місці були ці публікації в західній пресі про модернізацію російської балістики. Її тепер набагато важче збивати «Петріотами». Тому навіть у Київ долітають «іскандери».

Чи треба було будувати захисні споруди, якщо вони не захищають від усього? Ну звісно, треба. Вакцинація від грипу не вбереже вас від сифілісу. Але вакцинуватись корисно. Так і з захисними спорудами. Вони мінімізують втрати. Краще захищають від влучань «шахедів». Змушують росіян витрачати більше при атаках. Але, звісно, не дають 100-відсоткового результату.

Тому див не буває. Гарантовано захисту не буває. А менталку свою треба захищати... Так, тепер накладається втома. Але тепер ми знаємо, що хоча зима темна, і холодна, й наповнена росіянами, проте весна все одно прийде.

А ще ми розуміємо, що такі удари спрямовані саме по нашому мозку. Вони мають нас втомлювати. Сварити. Підштовхувати до капітуляції. Цього хоче путін, випускаючи по Києву балістичні ракети. І питання до нас лише одне: чи хочемо ми порадувати путіна? ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

В'ячеслав ЖЕЛЯСКОВ – боєць із селище Благодатне Володимирського району;	Ярослав СИДОРУК – боєць із села Нові Кошари Ковельського району;
Олександр СТАДНІК – боєць із села Світязь, що на Шаччині;	Андрій ШЕПЕЛЮК – боєць із села Широкі, що на Горохівщині;
Петро БОНДАРЄВ – боєць із міста Володимира;	Дмитро ЛЯСКОВЕЦЬ – боєць із міста Луцька;
Ігор НОВИЦЬКИЙ – боєць із міста Володимира;	Михайло ГАРБУЗ – боєць із міста Ковеля;
Сергій ЗАСЯДЬКО – боєць із села Хреськ, що на Маневиччині;	Роман ТКАЧУК – боєць із села Крать Володимирського району;
Руслан РОМАНЮК – боєць із села Берегове, що на Рожищенщині;	Олександр ЖУК – боєць із села Селець, що на Турійщині;
Сергій ПАНАСЮК – боєць із міста Ковеля;	Олександр ПАРХОМУК – боєць із села Плоске, що на Шаччині;
Іван ГОРБАЧ – боєць із села Старосілля, що на Маневиччині;	Богдан САЩУК – боєць із селища Любешова;
Олександр ПУГАЧ – боєць із села Пнівне Камінь-Каширського району;	Олександр ПАЛЬШИН – боєць із села Овадне Володимирського району.

■ Прямая мова

«Хто вгадає з прогнозом – той і переможе у війні»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Олександр КАРПЮК (Серж МАРКО), блогер, військовий, здивований звинуваченнями в бік влади, що вона нібито не побудувала достатніх захисних споруд на енергетичних об'єктах:

«...Треба пам'ятати, що ніякий захист не зупинить ба- лістику з бойовою частиною 400 – 500 кілограмів, яка влітає точно в ціль. Не існує такого захисту... Нам винесуть енергетику цією зимою. Ми будемо сидіти з плановими та екстремними відключеннями. Будуть бити по водогонах та інших критичних об'єктах. Треба витримати це. А ще треба донатити фондам, які купують зенітні дрони, йти в сили оборони та допомагати іншими способами. Але сидіти та нити, що вас погано захищають, ну це – п..здець».

Андрій САДОВИЙ, міський голова Львова, по- передив львів'ян про можливий блекаут:

«Ми повертаємось до часу, коли буржуйка в під- валі – не зайва річ. Не злітється. Тримаємось разом».

Ігор ЛУЦЕНКО, військовослужбовець, народний депутат 8-го скликання, про проблему, яка може призвести до поганих наслідків на фронті:

«20 тисяч бійців утекли з армії за вересень: з по- чатку року – до 160 тисяч. Це лише офіційно, насправді цифри – набагато більші».

Максим ЖОРІН, заступник командира Третьої ОМБр, про те, чи можна вирішити питання СЗЧ (самовільне залишення частини) у війську:

«Якщо ми не будемо реально працювати з про- блемами у війську – кількість СЗЧ буде тільки збільшу- ватись. І жодні закони про збільшення відповідальності тут не допоможуть... Є частина підрозділів, де показник СЗЧ дуже низький, а є, де надзвичайно високий. При цьому вони виконують задачі на одному напрямку. То мабуть є методи, як цьому запобігти. І найперше тут – робота з особовим складом, створення справжньої сержантської гілки, нормальне відношення до людей та авторитет командирів. Не все так складно, але потребує реальної роботи, а не формальних рішень».

Інна СОВСУН, народна депутатка, про те, як вирішити питання із житлом для воїнів ЗСУ в прифронтовій зоні (там часто відмовляються здава- ти порожні хати військовослужбовцям, а ті, хто здає, деруть великі гроші. – Ред.):

«У прифронтових містах є багато порожніх будинків, звідки виїхали власники. Тимчасово займати їх військовим і так доз- воляє Закон України «Про правовий режим воєнного стану», де передбачена військово-квартирна повинність для фізичних і юри- дичних осіб. Але чомусь ця історія не працює. Тут мали б узяти на себе лідерство військово-цивільної адміністрації, а вони, як відомо, – вертикаль Офісу Президента. Повноважень на це вистачає, потрібна – політична воля».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про ймовірність ядерної війни:

«Я думаю, що сьогодні вже не має значення, чи ти – велика країна з ядерною зброєю, чи ти просто – настільки божевільний, щоб розпочати світову ядерну війну. Ми навіть не уявляємо, що росія могла б застосувати ядерну зброю – інакше, знаєте, нам потрібна буде нова планета. Це було б безумство».

Павло КАЗАРІН, воїн ЗСУ, про переможця у війні:

«Наша країна живе в очікуванні, що в росії закін- чаться гроші. Москва живе в очікуванні, що у нас за- кінчатся солдати. Хто вгадає з прогнозом – той і пере- може у війні».

Андрій ІЛЛЕНКО, народний депутат 7 та 8 скли- кань, воїн ЗСУ, закликає не здаватись ні за яких обставин:

«Кремлівська гнида казиться, бо кидає в топку війни сотні й сотні своїх рабів щодня – але не може здолати нашу оборону. Важко, до межі, до краю, до чоловічих сліз у темному закутку ночі. Але фронт стоїть, бо знає – за ним вся українська нація, все що ми любимо, все рідне і безцінне. Буде важка зима і на фронті, і в тилу. Але, що б не було, ми – єдина родина, ми – разом, буде ще складніше – значить ми будемо ще міцні- шими, єдиними, фанатичнішими. Ми ніколи не здамося цим виродкам».

Мартін ЄГЕР, голова Федеральної розвідуваль- ної служби Німеччини, про те, що Захід не має пра- ва зволікати з московською загрозою:

«Ми не повинні сидіти, склавши руки, і вважати, що можлива російська атака відбудеться не раніше 2029 року. ...В Європі, в кращому випадку, існує крижаний мир, який у будь-який момент може вибухнути в гарячу конфронта- цію».

Стен КУТЧЕР, канадський сенатор, про те, що не вдасться домовитися з путіним про мир:

«...Тривалий мир рідко настає без переконливої пере- моги однієї зі сторін. Імперії не припиняють колонізувати, доки їх не зупинять. Тому домовитися через посередників про мир із росією не вдасться: історичний досвід свідчить, що такі угоди швидко порушуються. Єдиний можливий шлях – перемога України. Лише коли росія програє, можна буде говорити про мир».

Георгій ТИХИЙ, речник МЗС, висловлює надію, що Вашингтон надасть Києву ракети «Томагавк»:

«Ми чуємо і вітаємо позитивні сигнали з боку Сполу- чених Штатів і президента США щодо можливості надання цієї дуже потужної зброї (ракет Tomahawk. – Ред.). Я хочу нагадати, що Україна піднімала питання можливості надання цих ракет і раніше, ще за попередньої адміністрації США. Тоді відповідь була «ні». Зараз такої відповіді «ні» немає. Натомість є дуже детальна і важлива дискусія з приводу можливості надання цих ракет». ■

■ Політична кухня

«Politico»: у Зеленського використовують правоохоронців для боротьби з опозицією

Санкції проти Порошенка стали частиною політичної тактики

Ольга СОКОЛОВА

Відоме американське видан- ня «Politico» («Політіко») опублікувало матеріал, у якому йдеться про використан- ня владою України правоохорон- них органів для переслідування опозиційних політиків та захисту власного оточення від антико- рупційних розслідувань.

За даними видання, колишній український міністр, який поба- жав залишитися анонімним, за- явив: «По суті, тактика (влади. – Ред.) полягає в тому, що «ви щось скажете проти нас – ми порушу- ємо проти вас кримінальне про- вадження та накладаємо санкції». Вони, по суті, шантажують усіх своїх потенційних або передба- чуваних опонентів».

У статті нагадують, що нев- довзі після обрання Володимира Зеленського у 2019 році проти колишнього президента Петра Порошенка було відкрито понад 20 кримінальних проваджень, се- ред яких – справа про державну зраду. У лютому цього року Зе- ленський підписав Указ про санк- ції проти Порошенка, що перед- бачають замороження активів в Україні та заборону на фінансові операції. Це рішення спричинило критику й звинувачення у полі- тичній мотивації.

Крім цього, журналісти «Politico» також повідомляють про збільшення кількості розслі- дувань щодо колишніх генералів, звинувачених у халатності в пер- шій місяці війни. Один із колишніх міністрів вважає, що це може бути пов'язано з побоюваннями влади щодо ймовірної участі колишньо- го головнокомандувача ЗСУ Ва- лерія Залужного у виборах. «Кри- мінальні справи проти генералів і втрати, понесені у 2022 році, є потенційним важелем впливу, який помічники Президента роз-

©foto: politico.eu.

POLITICO

EU-US relations War in Ukraine Newsletters Podcasts Poll of Polls Policy news Events

NEWS > POLITICS

Politics in wartime — Ukraine-style

Election jockeying is well underway in Kyiv, even with the timing unknown as Russian bombs fall.

> LISTEN COPY LINK

Свою статтю видання «Politico» назвало «Політика воєнного часу – в українському стилі». А в підзаголовку зазначило: «У Києві повним ходом йдуть передвиборчі маніпуляції, навіть якщо час їх проведення невідомий, оскільки падають російські бомби».

«Тактика влади полягає в тому, що «ви щось скажете проти нас – ми порушуємо проти вас кримінальне провадження та накладаємо санкції».

>>>

глядають для використання про- ти Залужного», – цитує видання.

ФАКТ

Черговий рекорд: Петро По- рошенко передав у війська 25 комплексів протидії технічним розвідкам «Ай-Петрі». «Це вже друга партія, що отримала дер- жавне контракування, а отже – і офіційне визнання їхньої бойової ефективності», – повідомив Пет- ро Порошенко, який у розробку цих комплексів ще в 2023 році вклав 200 мільйонів гривень власних коштів. ■

■ Голос народу

Фракція Порошенка – найкорисніша для України, а «слуги» з «ОПЗЖ» – навпаки

Київський міжнародний інститут соціології (КМІС) поставив запитання: діяльність фракції скоріше йде на користь Україні чи скоріше перешкоджає розвитку держави?

Ольга СОКОЛОВА

Найбільше респондентів по- зитивно оцінюють фракцію «Європейська Солідар- ність» – 38% вважають, що її ді- яльність йде на користь Україні. Іншу думку мають 36%.

Далі йде фракція «Голосу», у випадку якої 33% вважають, що її діяльність йде на користь України, а 27% вважають навпаки (решта 40% – не змогли визначитися зі своєю думкою).

Вважають корисною діяль- ність фракції «Батьківщини» – 25% (у лютому – 24%). Натомість 48% вважають, що діяльність фракції перешкоджає розвитку держави (у лютому – 40%).

Щодо фракції «Слуга Народу», то її діяльність вважають корисною

©foto: eurosolidarity.org.

«Європейська Солідарність» має найкращу репутацію в українців.

25%, а 52% вважають такою, що пе- решкоджає розвитку держави.

Щодо групи «Платформа за життя і мир», то 15% вважають, що її діяльність йде на користь Украї- ни, а не вважають так – 43%.

Загалом, більшість респон- дентів – 59% – позитивно оціню- ють діяльність хоча б однієї фрак- ції з переліку.

Як зазначає в своєму комен- тарі виконавчий директор КМІС Антон Грушецький, більшість українців бачать у парламенті принаймні одну фракцію, чию ді- яльність вважають корисною для країни. Тобто, більшість бачать у нинішньому складі Верховної Ради гідних людей, вартих дові- ри. І це є одним із запобіжників

проти делегітимізації самої ідеї парламентаризму в Україні. «У будь-якому випадку Україна по- винна мати сильний суб'єктивний парламент, який би відігравав важливу роль як у національній обороні, так і в розвитку демо- кратичного врядування. Для обох цих напрямків критично важли- вим є уникнення фрагментації й поляризації, а навпаки – всі сили, які вважають себе патріотичними й демократичними, мають знай- ти можливість для конструктивної співпраці», – вважає соціолог.

Опитування проведене Київ- ським міжнародним інститутом соціології (КМІС) 19 – 28 вересня 2025 року, було опитано 1 029 респондентів. ■

■ Герої нашого часу

Павло Романюк попри тяжке поранення, продовжував керувати боєм і врятував своїх побратимів

Молодшого сержанта Павла Романюка з Дубівської громади Ковельського району Президент Володимир Зеленський відзначив званням «Герой України» та вручив орден «Золота Зірка» (обоє на фото)

Анна МОВ'ЯК

«Саме завдяки таким людям, завдяки тому, що мільйони наших людей реально стали на захист України, Україна змогла зберегти та захистити свою незалежність. Уже четвертий рік наша держава стоїть проти повномасштабної і терористичної агресії росії. І ми робимо все, щоб росію зупинити. Я пишаюсь кожним нашим героєм. Дякую нашим українським родинам, які виховали таких українських героїв. Дякую вам за захист України», – такими були слова Володимира Зеленського під час офіційної церемонії вручення найвищої державної нагороди волинянину – молодшому сержанту Збройних Сил України Павлу Романюку. Як інформує Дубівська сільська територіальна громада, Павлу Віталійовичу Романюку – 29 років. Народився у Бучині нині Ковельського району. Після

Слава Герою з Волині!

закінчення місцевої школи навчався у Старовижівському професійному ліцеї, де здобув спеціальність електромонтера. До повномасштабного вторгнення працював за кордоном та переганяв автомобілі.

«До повномасштабного вторгнення Павло Романюк працював за кордоном та переганяв автомобілі.

Після початку повномасштабного вторгнення Павло Романюк долучився до лав територіальної обо-

рони. У січні 2023 року його мобілізували. Спочатку проходив службу у 33-й окремій механізованій бригаді. Згодом перевівся до 100-ї ОМБр. Павло Романюк брав участь у контрнаступі на Запорізь-

Під час боїв на Луганщині й Донеччині наш земляк особисто знищував ворога, рятував поранених побратимів і організовував оборону під безперервними російськими обстрілами. У серпні 2024 року, очоливши штурмову групу поблизу Торецька, Павло Романюк відновив контроль над важливою позицією. Двох окупантів взяли в полон. Діставши тяжке поранення в засідці, продовжував керувати боєм і прикрив відхід своєї групи, врятувавши життя побратимів. ■

Фото: president.gov.ua.

■ Світ із нами!

Відзнака за велике серце: чоловік 30 років займається благодійністю

«Особливо неоціненною стала ваша допомога у час повномасштабного вторгнення», – наголосив міський голова Ковеля Ігор Чайка, вітаючи Міхаеля Хааке.

Німецький волонтер нагороджений за підтримку Ковеля та України

Любомира НАТИНКА

Почесний громадянин Ковеля Міхаель Хааке удостоєний ордена «За заслуги перед Федеративною Республікою Німеччина».

Це вже друга така висока нагорода у його житті – першу він отримав у 2009-му році. Цього разу відзнаку вручено за самовіддану волонтерську діяльність, багаторічну підтримку України загалом і Ковеля зокрема. Під час церемонії у ратуші міста Вальсроді мер Гельма Шпюрінг наголосила: «Якщо хтось і заслуговує на цю нагороду, то це, безумовно, ви,

Фото: Ковельська міська рада.

Заслужене визнання!

«Міхаель Хааке отримував орден у традиційній українській вишиванці, у якій був і торік, коли йому було присвоєно звання «Почесний громадянин міста Ковеля».

адже ви з великим серцем і безкорисливо присвячуєте себе іншим людям». Міхаель Хааке отримував орден у традиційній українській вишиванці, у якій був і торік, коли йому було присвоєно звання «Почесний громадянин міста Ковеля». Його ім'я нерозривно пов'язане з волонтерською допомогою для волинського міста залізничників. Протягом майже 30 років він займається благодійністю, а з 1999 року очолює Товариство «Допомога дітям Ковеля», завдяки якому понад 1350 дітей побували

у Німеччині на відпочинку. Під час війни пан Хааке особисто координував численні гуманітарні вантажі з продуктами, медикаментами, генераторами. За його сприяння Ковельська громада отримала пожежні, а Ковельське МТМО – чотири спеціалізовані автомобілі. Один із них доправив у Ковель міський голова Ігор Чайка зі своїм заступником Віктором Жигаревичем. За словами пана Хааке, така діяльність була б неможливою без підтримки дружини Пітри та близьких друзів. «Поки маю сили й здоров'я, я продовжуватиму допомагати. Ці люди, місто й

країна занадто важливі для мене», – сказав він. Ігор Чайка у своєму листі привітав Міхаеля Хааке з високою відзнакою, зазначивши: «Ви стали справжнім символом доброчинності, людяності й надійного партнерства. Ваша діяльність є прикладом для багатьох і заслуговує на найвищу повагу. Особливо неоціненною стала ваша допомога у час повномасштабного вторгнення. Завдяки вам наша громада отримала значну підтримку, яка стала справжньою опорою в найскладніші моменти». ■

■ Пульс тижня

Одноденний заробіток – на допомогу війнам

Працівники Любешівської селищної ради вкотре підтримали захисників України

Богдана КАТЕРИНЧУК

За кошти, зібрані з одноденного заробітку, придбано та передано для потреб військових інверторний генератор. Це – ще один приклад єдності та небайду жості колективу, який розуміє, що кожен внесок наближає Перемогу. «Дякуємо всім, хто долучився до цієї доброї справи! Бажаємо нашим війнам міцного здоров'я, незламного духу, надійного тилу та якнайшвидшого повернення з Перемогою!», – йдеться на фейсбук-сторінці селищної ради. ■

Фото із фейсбук-сторінки Маневицької газети «Нова доба».

Гойдалка заввишки 9,5 метра закріплена на товстій гілці кремезного дуба.

Гораймівська молодь подарувала селу супервелетня

Найвища гойдалка на території колишнього Маневицького району розташована у Гораймівці в мальовничому куточку дубового лісу, який входить до ландшафтного заказника «Кормин»

Анатолій СНІТКО

На схід від неї розкривається панорама тихоплинної річки Кормин з її зеленими берегами, усіяними велетенськими розлогими дубами. На північ – сільський стадіон, на якому наразі через військові дії в Україні затихли спортивні пристрасті. На захід – локація, де часом збирається багато односельчан, що стають свідками водного хрещення місцевої церкви ХВС. Гойдалка заввишки 9,5 метра закріплена на товстій гілці дуба-велетня. На ній одночасно можна розміститися двом-трьом людям. Ініціаторами такої ідеї стали молоді жителі села Віталій Мельник та Віталій Тачинський – члени гораймівської церкви ХВС. Працювали на спорудженні гойдалки гуртом, організувавши толоку, яка об'єднала небаїдуху молодь. У планах обдарованих хлопців було будівництво цілого рекреаційного пункту, але і тут війна зробила свої негативні корективи. ■

74% українців підтримують вступ України до ЄС. Найвищий рівень підтримки демонструють жителі Києва – 82%, західних областей – 80%, північних областей – 78%, центральних областей – 76%. Водночас показник підтримки на Півдні та Сході дещо нижчий – 69% та 64% відповідно. Проти вступу в ЄС на тепер виступають 6% українців, а ще 18% наразі не визначилися зі своєю позицією.

■ Пульс тижня

У Києві аплодували
медикам із Волині

Команда лікарів медичного об'єднання Луцької громади з тріумфом повернулася з 1-го Національного конгресу з міжнародною участю «Екстрена медична допомога – 2025», який нещодавно відбувся в столиці України

Ліля ЛІС

Луцькі фахівці – лікарки з медицини невідкладних станів Олена Смокович та Анастасія Притолок, анестезіолог Богдан Орлецький і медична сестра, анестезистка Юлія Пащук – представляли всю Волинську область і продемонстрували виняткову майстерність, швидкість реакції та вміння працювати в команді.

Медики зізнаються: не лише отримали безцінний досвід від світових експертів, але й впевнено обійшли численних суперників у професійних змаганнях, посівши третє місце серед найкращих команд України.

Це – не просто відзнаки, а підтвердження високого професійного рівня волинської медицини на національній арені. ■

«Наїздив» на...
мільйонний борг

Чоловік розтратив належне
роботодавцю пальне на суму
понад 1,3 мільйона гривень

Наталія МУРАХЕВИЧ,
речниця прокуратури Волині

Прокурори Луцької окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт щодо 37-річного жителя села Рованці Луцького району за фактом вчинення розтрати чужого майна в особливо великих розмірах в умовах воєнного стану (ч. 5 ст. 191 КК України).

Встановлено, що чоловік, який працював водієм вантажного автомобіля на приватному підприємстві, мав доступ до паливних карток, які протиправно використовував без відома й згоди роботодавця для власної вигоди.

У такий спосіб, із січня 2024 по червень 2025 року він розтратив понад 28 тисяч літрів дизельного палива, чим спричинив підприємству майнову шкоду на суму понад 1,3 мільйона гривень. Суду обвинувачений очікує під вартою. ■

Чоловіка засудили
на 2 роки за... порно

Точніше, за фотографії з порно, які він
надіслав трьом знайомим через Viber

Ліна ВОГОНЬ

Волинській області до 2 років іспитового терміну засудили чоловіка, який розіслав трьом своїм знайомим пікантні світлин.

Про це йдеться у вирoku Камінь-Каширського районного суду. За даними суду, поліщук у травні 2025 року розіслав трьом своїм знайомим кілька пікантних фото.

На суді чоловік провину визнав та розкався. «Пояснив, що розповсюдив зображення порнографічного характеру трьом своїм знайомим. Не знав, що за такі дії передбачена кримінальна відповідальність. У скоєному кається, запевнив, що подібного не повторить», – йдеться у поясненні підсудного.

Суд проаналізував матеріали справи та визнав жителя Волині винним за ч. 1 ст. 301, ч. 3 ст. 301 КК України. Його засудили до 2 років іспитового терміну. Також у нього конфіскували телефон Xiaomi Redmi 10. ■

За чотири роки у Волинській області ціни на будинки зросли на 275%. Якщо у 2021 році ціна сбудинку тановила 618 тис. грн (14 788 дол.), то у 2024 році – 1,6 млн грн (38 293 дол.), а у 2025-му вже 2,3 млн грн (55 037 дол.). Лише за останній рік ціни зросли майже на 43%, а за 4 роки на 275%.

11 жовтня під час проведення рибоохоронного рейду на озері Сомин у селі Сомин Ковельського району державними інспекторами Волинського рибоохоронного патруля було виявлено у заборонених пастках 64 річкових раки. Тварин повернули до природного середовища в живому та неушкодженому стані, чим попереджено їх загибель та нанесення шкоди рибному господарству України на загальну суму 213 248 гривень. Власника даних знарядь лову встановити не вдалося.

■ О, часи! О, звичаї!

Батько щоразу віддавав
заміж свою доньку-інваліда
за 25 тисяч доларів...

Правоохоронці викрили
злочинну схему переправлення
військовозобов'язаних
через державний кордон за
допомогою фіктивних шлюбів

Анна МОВ'ЯК

Оперативники управління міграційної поліції ГУНП спільно з працівниками слідчого управління, прикордонниками та спеціалізованою прокуратурою в сфері оборони Західного регіону припинили протиправну діяльність, пов'язану з організацією незаконного переправлення осіб через державний кордон України під час воєнного стану.

Правоохоронці встановили, що 63-річний мешканець Полтавщини організував злочинну схему для ухилення від мобілізації, до якої він також залучив ще двох своїх доньок.

Промисел полягав в укладанні фіктивних шлюбів з його старшою дочкою, яка є особою з інвалідністю та потребує постійного догляду. Молодша ж займалася пошуком клієнтів через соціальні мережі, розміщуючи анонімні оголошення з пропозицією «допомогти» військовозобов'язаним у виїзді за кордон.

Це дозволяло чоловікам супроводжувати за кордон фіктивну дружину з інвалідністю, на чому, власне, їхні шлюбні стосунки і закінчувались.

■ «Гаряча точка»

У Луцькому районі затримали
п'яного стрільця з гранатою

Під час затримання
чоловік здійснив
постріли і в бік
правоохоронців

Ліна ВОГОНЬ

Близько 16-ї години, 9 жовтня, до поліції надійшло звернення від жительки села Завітне Луцького району. Вона повідомила, що односельчанин, будучи в стані сп'яніння, влаштував стрілянину в населеному пункті. Внаслідок – пошкодив камеру спостереження та сонячні панелі у домоволодінні заявниці.

Оперативно прибувши на місце події, правоохоронці намагалися зупинити правопорушника, проте він здійснив декілька пострілів і у їхній бік. На щастя, ніхто не постраждав.

Поліцейські затримали зловмисника, 57-річного

Момент затримання «женихів» і «сватів» у Луцьку.

Така послуга вартувала 25 тисяч доларів США.

9 жовтня правоохоронці затримали сімейство «на гарячому» у Луцьку,

за ч. 3 ст. 332 Кримінального кодексу України (організація незаконного переправлення осіб через державний кордон України, вчинена з корисли-

«**Таке одруження дозволяло чоловікам супроводжувати за кордон фіктивну дружину з інвалідністю, на чому, власне, їхні шлюбні стосунки і закінчувались.**

коли ті саме очікували на розрахунок за незаконну послугу.

Ім, за процесуального керівництва прокуратури, повідомили про підозру

вих мотивів, за попередньою змовою групою осіб). Суд обрав фігурантам запобіжні заходи.

Досудове розслідування триває. ■

Рушницю вилучили, окрім того, при порушнику виявили гранату Ф1 із запалом.

чоловіка, в порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Рушницю вилучили, окрім того, при порушнику виявили гранату Ф1 із запалом. Усе направили на необхідні експертизи.

«**Правоохоронці намагалися зупинити правопорушника, проте він здійснив декілька пострілів і у їхній бік.**

За цим фактом слідчі розпочали кримінальні провадження за статтями 296 (Хуліганство), 263 (Незаконне поводження зі зброєю), 348 (Посягання на життя працівника правоохоронного органу) Кримінального кодексу України.

Вирішується питання про оголошення підозри зловмиснику та обрання йому запобіжного заходу. Досудове слідство триває. ■

Протягом трьох кварталів 2025 року Секретаріат Уповноваженого із захисту державної мови зареєстрував 2227 скарг громадян щодо порушення Закону України «Про функціонування української мови як державної». Це на 27% більше ніж за аналогічний період минулого року.

Влада Латвії повідомила 841 громадянину росії про необхідність покинути країну – ці особи не виконали додаткові вимоги для проживання там (зокрема, щодо знання мови). 2600 росіян добровільно поїхали з країни. При цьому 30 тисяч громадян виконали умови і залишились жити в Латвії.

У селі Шклинь Городищенської громади відкрили Алею пам'яті полеглим Героям-землякам. Там викарбувані імена захисників – уродженців і жителів села Шклинь: Романа Луцюка, Михайла Ліщини, Андрія Наконечного, Віктора Вороняка та Юрія Кривошапки.

Парламент ухвалив законопроект, який встановлює щомісячну виплату у 50 тисяч гривень військовослужбовцям, звільненим з російського полону, на період їхньої реабілітації. До цього такі виплати були передбачені лише для тих, хто має травми внаслідок бойових дій: поранення, контузії, каліцтва.

У Луцькій художній школі відкрилася виставка робіт викладачів цього мистецького навчального закладу «Осінь палітра». Традиційно захід відбувається щороку напередодні Дня художника України (12 жовтня). Цьогоріч в експозиції представлено 37 робіт від 14 учасників.

Протягом вересня наші безпілотні авіаційні комплекси уразили 66,5 тис. цілей противника, що на 10,8% більше ніж у серпні. Із них 39,2 тисячі уражень припадає на дрони-камікадзе. При цьому безпілотниками уражено або знищено 18 159 військовослужбовців окупаційної армії (+23% відносно попереднього місяця), повідомив Головком Олександр Сирський.

■ На лінії вогню

«Коли вперше потрапив на передову, хлопці запитали: «Чи не голодні, отче?»»

Так розповідає про своє потрапляння в зону бойових дій отець Юрій Здебський – один із перших священників, які у 2015 році зголосилися надавати душпастирську опіку воїнам на Сході

Надія ЗАМРИГА, начальник відділення комунікацій 14-ої ОМБр імені князя Романа Великого

Тоді він разом із кількома духівниками пройшов коротку підготовку: навчалися тактичної медицини, психології, а також готувалися морально – адже всі розуміли, що служіння капелана на війні зовсім інше, ніж у цивільному житті.

– Я обрав «Князівську бригаду», бо тут служило багато моїх земляків із Волині. Пригадую, як приїхав сюди вперше. Хлопці запитали, чи не голодні? А я тоді був такий голодний, що словами не передати, – жартує капелан. – Та все ж чемно вирішив відмовитися. У відповідь почув: «У нас не можна відмовлятися». Запросили за великий стіл – прості, але надзвичайно смачні страви, щира

«Ми допомагаємо один одному нести важкий хрест війни», – каже захисникам «Князівської бригади» Юрій Здебський.

атмосфера. І я подумав: як же пощастило потрапити до таких людей. Вони не знали мене, але вже переживали й прийняли, як свого. Згодом

побачив, що так само тепло ставляться один до одного. У колективі панують відкритість, людяність і справжнє братерство.

Отець Юрій каже, що багато хлопців стали йому не просто друзями – майже рідними. З ними священник підтримує зв'язок і досі, хоча пройшли вже роки.

– Ми допомагаємо один одному нести важкий хрест війни. Бо в найважчі моменти рятує усвідомлення: поруч є той, на кого можна поклас- тися. І навіть одне коротке

«Навіть одне коротке слово, сказане в потрібний момент, може назавжди поєднати людей.»

слово, сказане в потрібний момент, може назавжди поєднати людей.

Тепер Юрій Здебський вже старший лейтенант капеланської служби.

Воїни не приховують, що присутність капелана допомагає впоратися з багатьма труднощами на фронті.

Але секрет цього дива добре знає отець Юрій: працювати, молитися та дотримуватися гасла служби військового капеланства – бути поруч!

«Ваше служіння – приклад справжньої відданості та мужності», – адресують ці вдячні слова на адресу Юрія Здебського захисники із 14-ої ОМБр імені князя Романа Великого. ■

■ Актуально

Як отримати субсидію на придбання дров і твердого палива

Призначення житлової субсидії/пільги на тверде паливо здійснюється з урахуванням сукупного доходу сім'ї.

Вона доступна для домогосподарств, які опалюють житло виключно твердим паливом, а не газом чи електроенергією

Анна МОВ'ЯК

Українці можуть оформити субсидію на придбання дров чи іншого твердого палива. Така допомога призначена насамперед для домогосподарств без газопостачання або централізованого опалення.

ХТО МАЄ ПРАВО НА ВИПЛАТУ, ЯКІ ДОКУМЕНТИ ПОТРІБНІ ТА ЯК ОТРИМАТИ КОШТИ:

Хто може отримати субсидію:

- громадяни України;

- іноземці та особи без громадянства, які легально проживають в Україні.

«Мінімальна норма твердого палива – 2 тонни на рік.»

Коли призначається субсидія на тверде паливо:

- якщо немає централізованого опалення;
- не використовується газ або електроенергія для обігріву.

КУДИ ЗВЕРТАТИСЯ ІЗ ЗАЯВОЮ

Особисто до:

- Пенсійного фонду України;

- сільської, селищної, міської ради або військової адміністрації;
- ЦНАПу.

Онлайн через:

- вебпортал електронних послуг Пенсійного фонду України;
- вебсайт Мінсоцполітики;
- Портал «Дія».

Які документи необхідні:

- заява;
- декларація;
- довідка про доходи – якщо в декларації зазначені доходи, інформація про які відсутня у ДПС, ПФУ. Якщо такі доходи неможливо підтвердити довідкою – письмове пояснення із зазначенням їх розміру;
- копія договору про реструктуризацію заборгованості з оплати житлово-комунальних послуг (за наявності);
- договір наймання (оренди) житла (за наявності);
- рішення суду (за наявності);
- інші документи (за потреби).

СКІЛЬКИ РОЗГЛЯДАЄТЬСЯ ЗАЯВА:

- до 10 календарних днів.
- Який розмір допомоги:**
- визначається індивідуально для кожного домогосподарства.

МІНІМАЛЬНА НОРМА ТВЕРДОГО ПАЛИВА – 2 ТОННИ НА РІК.

Пільги учасникам бойових дій, особам з інвалідністю внаслідок війни, членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України надаються незалежно від отриманих доходів, наголошують спеціалісти Головного управління Пенсійного фонду України у Волинській області.

Важливо! Призначення житлової субсидії / пільги на тверде паливо здійснюється з урахуванням сукупного доходу сім'ї. Пільги учасникам бойових дій, особам з інвалідністю внаслідок війни, членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України надаються незалежно від отриманих доходів. ■

■ Пульс тижня

Володимирська громада отримала німецький «козир» для прибирання вулиць

Нова техніка – на варті чистоти

Ігор БУГ

Володимирська громада завдяки налагодженню та тісним партнерським стосункам міської ради із закордонними партнерами отримала від німецького міста Монхайм-ам-Рейн сучасну підмітально-прибиральну машину Bucher CityCat 2020.

Спецтехніку передадуть на баланс КП «Полігон».

Два дні у Володимирі гостювали бургомістр міста Монхайм-ам-Рейн Даніель Ціммерманн та працівник комунального підприємства Денис Кременко. Вони власне й доправили авто у Володимирську громаду. Це вже не перша допомога від німецьких друзів. Раніше, в результаті реалізації німецько-українського проекту, був придбаний асенізаційний автомобіль на базі MAN, який надає послуги з відкачування рідких нечистот. ■

На Волині викрили схему втечі «далекобійників»

Тепер їм загрожує до 9 років позбавлення волі

Ліна ВОГОНЬ

На Волині перекирили схему незаконного переправлення за кордон військовозобов'язаних. Оборудку налаштували 50-річний мешканець Луцького району та його 41-річна спільниця.

На перший погляд, все виглядало легально: їхні клієнти оформлялись як водії транспортних засобів та виїжджали за кордон нібито «по роботі». Тільки от назад в Україну повертались лише транспортні засоби. Організатори, в свою чергу, отримували за таку «послугу» гроші.

30 вересня правоохоронці провели санкціоновані обшуки у їхніх помешканнях, на місці роботи та в транспортному засобі. Було вилучено автомобіль, гроші, банківські картки, чорнові записи, флеш-носії, фіктивні документи та інші докази по справі.

Обох фігурантів поліцейські затримали в порядку статті 208 КПК України.

За процесуального керівництва прокуратури слідчі повідомили зловмисникам про підозру за ч.3 ст. 332 КК України. Суд обрав їм запобіжні заходи. ■

■ У номер!

Особлива увага – військовослужбовцям, які повертаються з фронту

Цими днями начальниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Вашук відвідала центральну районну лікарню, де відкрили реабілітаційний кабінет «Здоров'я»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Це стало можливим завдяки співпраці медичного закладу та Камінь-Каширської районної організації Товариства Червоного Хреста України. Для реалізації проекту залучили міжнародні донорські кошти. Локація оснащена сучасним обладнанням, яке дає можливість проводити фізіотерапію, лікувальну фізкультуру та надавати інші реабілітаційні послуги. Особлива увага – військовослужбовцям, які повертаються з фронту, а також жителям громади, котрі потребують відновлення після травм чи важких захворювань.

До слова, поруч функціонує Центр ментального здоров'я. Його фахівці – психіатри та клінічні психологи – надають психосоціальну, амбулаторну та мобільну психіатричну допомогу. Військові, які відновлюють тут своє здоров'я, стверджують, що робота таких центрів украй необхідна. Адже завдяки йому прискорюється процес їхньої реінтеграції у цивільне життя.

– Час і обставини, в яких живемо, спонукають створювати простори для надання психічної та фізичної допомоги, доступної для всіх. Центри ментального здоров'я і життєвості, інші осередки – це зараз актуально та потрібно. А високоякісна реабілітація – те, на що має розраховувати кожен пацієнт. Ми спільно працюємо над тим, щоб відповідати цим стандартам, – наголосила начальниця РВА Ольга Вашук. ■

■ Незагойна рана

Три сини Світлани Кепенко з перших днів повномасштабної війни стали на захист України

За законом, звільнитися зі служби міг би й наймолодший син Іван, але не захотів скористатися цим правом.

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«У ЦІЙ ХАТІ БУЛО ГАМІРНО, А ТЕПЕР ОТ ЗАЛИШИЛАСЯ Я ОДНА...»

Ось і оселя Світлани Кепенко, яку ми легко знайшли з підказкою односельчан: мовляв, побачите свіжо відремонтовану й перекриту хату – ото там і живе жінка, син якої загинув на війні. Світлана Павлівна сиділа за столом на терасі. В її очах був сум самотності людини. Згодом почуя вже від неї самої, що колись, як росли діти, в цій хаті було гамірно, а тепер от залишилася одна...

Слово за словом – і зав'язується розмова, скажемо так, про непросту жіночу долю. Як з'ясувалося, Світлана Павлівна родом – із села Луичи, що на Ратнівщині.

– Заміж там я вийшла, – пригадує жінка. – Але так сталося, що, маючи вже доньку й сина, розлучилися ми з першим чоловіком. – І от із дітьми, Оксаною – Юрієм та матір'ю ми переїхали в Секунь – напалити й купити хату в цьому селі, де жив мамин двоюрідний брат. А потім, вже на новому місці, я й чоловіка другого зустріла. В нас народилося шестеро дітей – Таня, Аліна, Андрій, Богдан, Іван та Мар'яна.

Про життя вже в Секуні – «яким воно було до великої війни?» – Світлана Павлівна говорить: – По-різному складалося. Чоловік захворів, і одиначаджувати літ тому я овдовіла. Нащо нелегко мені жилося. Тоді найменша донька, Мар'яна, в школу ще ходила. А потім діти повиростали, порозійджалися, й залишилася я одна, в хаті стало порожньо.

Рано пішов, як мовить-ся, у доросле життя Андрій – син, якого жінка вже ніколи не побачить, – тільки на його могилу може прийти й

Світлана Павлівна – біля відремонтованої по-сучасному хати – тут, у Секуні, як вона каже, Андрій бачив своє подальше життя.

поговорити з ним. – Після школи, тільки-но виповнилося вісімнадцять літ, – Світлана Павлівна вертається спогадом до минулого, – він подався в Київ (на той час там жила його сестра Аліна). На будівництві працював, як і багато хто із заробітчан. Там і з майбутньою дружиною, Ірою, познайомився. Перш нерозписані були – жили, як то кажуть, на віру. А потім зареєстрували шлюб. Але весілля – такого традиційного, як ми знаємо, не

Туди, де Андрій був, прилетіла ракета й було пряме попадання. 24 бійці загинули.

було – молоді по-сучасному відсвяткували цю подію в Києві. Звичайно, привозив невістку й сюди. І як син у них народився, то з ним приїжджали, – зараз онук уже – п'ятикласник.

«МАЙЖЕ РІК ВОЮВАВ АНДРІЙ – ЗА ЦЕЙ ЧАС МАВ ДЕСЯТЬ ДНІВ ВІДПУСТКУ»

Коли почалася повномасштабна війна, Андрій Кепенко був у Секуні. За словами матері, щось не ладилось у них із дружиною («вона іншого вже знайшла»), тож десь за півроку до того чорного дня – 24 лютого 2022-го – приїхав додому. У цьому зв'язку Світлана Павлівна розповідає: – Я казала йому: «Якщо нема життя, то нащо мучитися? Краще розлучитися». Чула від нього, що так і буде, але ще, бувало, їздив у Київ – там же його син.

Війна їх швидше розлучила. Повістки Андрієві, який не служив в армії за станом здоров'я, не приносили. Але коли молодшого його брата, Богдана, призвали (він проходив строкову у танкових військах, то зразу забрали), Андрій добровольцем пішов у Ковельський військомат. Був спочатку на Львівщині, Ірою, познайомився. Перш нерозписані були – жили, як то кажуть, на віру. А потім зареєстрували шлюб. Але весілля – такого традиційного, як ми знаємо, не

Тоді, – пригадує Світлана Павлівна, – Андрій сказав, що влучання було в сусідню казарму, загинули десятки мобілізованих, а їх, щоб убезпечити, вивезли з казарми в ліс. А вже потім, як був під Бахмутом, то мало що розповідав. Так, як і Богдан чи Іван, який, перебуваючи на початку повномасштабної війни у Києві, перш записався в тероборону столиці, а затим був уже в зоні бойових дій. Зараз він служить на Харківщині. Ото, як набери його номер, то зразу чую: «Істи маю що, спати – є де. У мене все добре... Працюю». А про те, яка то небезпечна праця – ні слова.

Майже рік воював Андрій Кепенко – за цей час, як почула від матері, мав десять днів відпустки. І в свій Секунь приїжджав, тож побачився з матір'ю, і в Києві був – із сином зустрічався. Зберігся знімок, на якому Андрій і його син, – ніхто тоді не думав, що це – остання їхня зустріч.

Як же дізналася Світлана Павлівна, що сталася неоправдана біда?

– Не відповідав Андрій на дзвінки, – каже жінка. – Не було з ним зв'язку. По правді, мене трохи заспокоювало те, що, як знала, Андрій не в окопі сидить із ав-

Андрій Кепенко був у короткій відпустці – як виявиться, тоді він востаннє зустрівся з сином.

томатом, а трохи далі їхній підрозділ із потужною протиповітряною, протиповітряною зброєю. Та от мені Богдан подзвонив, який був в складі 100-ї бригади тоді ще на Ратнівщині – на кордоні з Білоруссю. Від нього й почула те страшне: «Андрія вже нема». Йому з передової хлопці зателефонували – від них і дізнався, що туди, де Андрій був, прилетіла ракета й було пряме попадання. Я не хотіла в це вірити: «Не може бути тако-

– Не відповідав Андрій на дзвінки, – каже жінка. – Не було з ним зв'язку. По правді, мене трохи заспокоювало те, що, як знала, Андрій не в окопі сидить із ав-

...Роблю знімок, на якому Світлана Павлівна – біля відремонтованої по-сучасному хати. Жінка каже: – Може не так, як би сам Андрій зробив, але в основному його задумку виконав. Він бачив своє подальше життя в Секуні. Говорив: «Розлучуся, а тут знайду дівчину й будемо жити». Та от смерть, яка нікому не дає шансів, забрала його.

Ми ідемо на місцеве кладовище. Ще здалеку видно ряд могил, над якими тріпочуть жовто-блакитні прапори. Уже п'ять мешканців села Секунь віддали життя за Україну, ще четверо вояків – пропали безвісти. Ідемо на святе місце, де знайшов спочинок і син Світлани Кепенко, котрий служив у Львівському 7-му прикордонному загоні.

– Прикордонники якраз не забувають своїх побратимів, – каже жінка. – У цьому році двічі приїжджали на могилу Андрія представники Волинського прикордонного загону – навесні, коли були проводи, і влітку – на День Незалежності. Завжди – з капеланом, який панахиду відправив.

Ніякими почестями сина вже не вернеш. Але матері захисника-Героя тепліше на душі від того, що люди панахтують і віддають шану воїнам, котрі полягли в боях за Україну. ■

давши відповідний рапорт із документами що підтверджують родинні зв'язки й обставини загибелі.

– Але ще майже рік він був на передовій, – розповідає Світлана Кепенко. – Коли навесні 2023-го 100-у Волинську бригаду відправили на Схід України, він був на Лимано-Куп'янському напрямку. Лише в грудні звільнився зі служби. Після того пекла, яке пройшов, після не одної контузії нема в нього здоров'я. Вернувся в Секунь, до своєї сім'ї, хазяє, як може. Як вернувся додому, то місяців два не міг адаптуватися до життя не на війні, де нема вибухів, де нічого на тебе не падає, нема смерті.

До речі, була задумка зустрітись того дня і з Богданом, але він не погодився на розмову для газетної публікації. Слова жінки про те, як непросто синові звикнути до життя «не на війні», і є відповіддю на цю відмову: чоловікові не хочеться (принаймні, поки що) навіть у спогадах повертатися до пережитого...

За законом, звільнитися міг і наймолодший син Іван, який зараз служить в Харківській області, але, за словами матері, не захотів скористатися цим правом: – Я йому так само збрала всі необхідні для демобілізації документи. І дружина Надя говорить, що він своє вже відвоював, але поки що Іван залишається в строю, з побратимми. Розмовляю з ним по телефону, чую, що простуджений – голос хриплий. Кажу: «Ти ж слабкий!». А він: «Є люди – це більш хворі». Роблю знімок, на якому Світлана Павлівна – біля відремонтованої по-сучасному хати. Жінка каже: – Може не так, як би сам Андрій зробив, але в основному його задумку виконав. Він бачив своє подальше життя в Секуні. Говорив: «Розлучуся, а тут знайду дівчину й будемо жити». Та от смерть, яка нікому не дає шансів, забрала його.

Ми ідемо на місцеве кладовище. Ще здалеку видно ряд могил, над якими тріпочуть жовто-блакитні прапори. Уже п'ять мешканців села Секунь віддали життя за Україну, ще четверо вояків – пропали безвісти. Ідемо на святе місце, де знайшов спочинок і син Світлани Кепенко, котрий служив у Львівському 7-му прикордонному загоні.

– Прикордонники якраз не забувають своїх побратимів, – каже жінка. – У цьому році двічі приїжджали на могилу Андрія представники Волинського прикордонного загону – навесні, коли були проводи, і влітку – на День Незалежності. Завжди – з капеланом, який панахиду відправив.

Ніякими почестями сина вже не вернеш. Але матері захисника-Героя тепліше на душі від того, що люди панахтують і віддають шану воїнам, котрі полягли в боях за Україну. ■

■ Самородки з народу

Неоніла Джаббарова оживляє... давні фотографії

Її текстильні ляльки, українські віночки, прикраси з бісеру – об'ємні і яскраві втілення образів, які зацвіли на старих світликах

Діана КОРОТЄЄВА

На вулиці – холод і дощова тьмяна сірість, але щойно заходжу в приміщення бібліотеки села Городище Луцького району – відразу ніби потрапляю у світ краси і яскравих, насичених, літніх фарб. Незліченну кількість прикрас, квітів та інших виробів із бісеру, а також – із природних матеріалів і тканини працює книгозбірня Неоніли Василівни Джаббарова принесла на роботу, щоб продемонструвати читачам газети «Волинь».

Дві ляльки – образи двох рідних жінок зі старих фотографій...

– Розкажіть про ці образи, вони, хоча й у національному вбранні, зовсім не схожі.

– Так і є, бо створювалися за подобою різних жінок, моїх родичок. Перша Салиміна – таке ім'я обрала, бо прообразом ляльки є моя бабуса Соломія, яку по-сільському називали Салиміна. Збирала її зовнішній вигляд по фотографії, вийшло дуже схоже. Орнамент на сорочці я відтворювала з родинних рушників, вишила гладко. Візерунок на фартушок теж перемальовувала зі старо-

Кому треба робити вироби із сіна, віночки – ці традиції поступово зникають, стираються.

винних рушників – маю кілька майже столітніх (95 років) моєї бабусі Христини, одна сестра дала це рушники бабусині сестри і племінниці з Цеперова, а друга сестра передала рушники родички. Я їх гарно зберігаю, беру на виставки, викидати ж не можна, це – наш скарб. До речі, рушники я ніколи не ріжу, щоб використати в нових виробках. Мені їх шкода – краще скопіюю орнамент. Друга лялька – Настуня. Її сорочку я перемальовувала і вишивала із столітнього

«Будь-яку квіточку, що росте в природі, можна відобразити у бісері», – каже майстриня Неля Джаббарова.

рушника бабусині сестри з Цеперова, а фартух зробила гаптований.

ВІНОЧОК РУЧНОЇ РОБОТИ – НЕВІД'ЄМНИЙ АТРИБУТ УКРАЇНСЬКОГО ВЕСІЛЛЯ ЦЕ ПІВ СТОЛІТТЯ ТОМУ

– Віночок зроблений із парафіну з додаванням воску, листя – із золотої фольги, – розповідає Неоніла Василівна про інший виріб. – Відтворити цей давній тра-

диційний елемент весільного вбрання волинянок було не важко – є багато фото, які збирала в односельчан. Колись у нас, у Баєві, жив дядько, який у 1960 – 70-х роках робив віночки на весілля. В мене є декілька світлих з його роботами, з їх допомогою я зробила цей – збірний образ. Маю гарне весільне фото городишанки, віночок який був привезений із Монаха. А після весілля

диційний елемент весільного вбрання волинянок було не важко – є багато фото, які збирала в односельчан. Колись у нас, у Баєві, жив дядько, який у 1960 – 70-х роках робив віночки на весілля. В мене є декілька світлих з його роботами, з їх допомогою я зробила цей – збірний образ. Маю гарне весільне фото городишанки, віночок який був привезений із Монаха. А після весілля

– У вас так багато прикрас із бісеру! Розкажіть про найцікавіші.

– Ось «сильянка», відтворена по фото Лесі Українки. Дядько Лесі Українки, Михайло Драгоманов, улітку 1875 року побував у Карпатах, і в Микитині на Франківщині придбав для сестри і племінниці розкішні гуцульські сувеніри, в тому числі шийні прикраси-«сильянки». В цих, тонких роботах, намистах ми бачимо на світликах і Олену Пчілку, і Лесю Українку з сестрами, і дружини Михайла Драгоманова. Вважається, що саме вони й поширили по всій Україні моду на ці народні гуцульські аксесуари. Виждаючи в Крим на лікування 1897 року, Леся Українка взяла з собою улюблені гердани і сильянки (про що свідчить фото письменниці, зроблене в Чукурлі). Не розлучалася з ними поетеса, і ви-

ПРО ЛЕСЮ УКРАЇНКУ І РИМСЬКУ ІМПЕРІЮ

– У вас так багато прикрас із бісеру! Розкажіть про найцікавіші.

– Ось «сильянка», відтворена по фото Лесі Українки. Дядько Лесі Українки, Михайло Драгоманов, улітку 1875 року побував у Карпатах, і в Микитині на Франківщині придбав для сестри і племінниці розкішні гуцульські сувеніри, в тому числі шийні прикраси-«сильянки». В цих, тонких роботах, намистах ми бачимо на світликах і Олену Пчілку, і Лесю Українку з сестрами, і дружини Михайла Драгоманова. Вважається, що саме вони й поширили по всій Україні моду на ці народні гуцульські аксесуари. Виждаючи в Крим на лікування 1897 року, Леся Українка взяла з собою улюблені гердани і сильянки (про що свідчить фото письменниці, зроблене в Чукурлі). Не розлучалася з ними поетеса, і ви-

– Де ви берете старі фотографії?

– Ходила по хатах, просила. Люди охоче ділилися своїми родинними історі-

Знайомтесь: Настуня із Цеперова (вгорі) і Салиміна з Городища.

їджаючи за кордон. І ще є фото Лесі Українки, де в неї на жакеті візерунок зубчиками. Я знайшла це фото – і почала відтворювати орнамент у бісері.

– Що означає слово «сильянка»?

– Улюбленою прикрасою Лесі Українки була «сильянка». Назва її походить від способу виготовлення: сильянка – це нанизування бісеру на нитку. Неширокі (2 – 3 см) вироби жінки носили щодня як оберег. Сьогодні «сильянка» знову стає модним трендом. Вона допомагає відчувати єднання нації і розповідати про нашу Україну.

– Багато навіть повірити, що в минулі часи теж виготовляли прикраси з бісеру. Навпевно, були якісь відмінності від сучасних технік?

– Наскільки нам відомо, колись їх виготовляли на кінському волосі, заощували його кінчик. До речі, в Баєві археолог Михайло Кучинко проводив розкопки і знайшов намиста з сердолику, бурштину. А ще – із дрібного синього бісеру. А в ті часи у наших краях такого матеріалу не було, був він у Римській імперії. Тож існує думка, що хтось із байців був на службі у Римського імператора і звідти привіз свій коханий жінці такий екзотичний подарунок.

– Розкажіть трошки про соломоплетіння, тут є багато виробів.

– Цюгоріч насіяла багато жита і вієса, адже полюбую плести дідухи, павуки. На жаль, не вистачає часу на таку роботу, але ж комусь треба робити вироби із сіна, віночки – ці традиції поступово зникають, стираються.

– Як думаєте, звідки у вас ця любов до Волинської етнотерапії? Ви – родом із Городища?

– В мене рідня – Баїв, Гірка Полонка, Полонка, Городище і Цеперів. – Чи треба якесь особливе натхнення, чи це така собі щоденна праця? – Треба, треба натхнення! А ще, наприклад, на безрукавку для ляльки квітка мені наснилася, я її зранку і вишила. Як оздоблювати віночок – у процесі приходить, також – по фотографіях давніх збіраю.

– З такого розмаїття технік, що найбільше любите робити? – Найбільше до душі мені флористика, вазони з квітками. Але я розпорошуюся. По суті, я – бісерниця, і, певно, це – найбільше моє захоплення. Адже будь-яку квіточку, що росте в природі, можна відобразити у бісері (а я квіти дуже люблю і їх багато в мене є). Володію всіма техніками плетіння, вінкарка і лялькарка – це вже додаткове моє захоплення. А ще – соломоплетіння, нікуди воно від мене вже не подінється, буду і надалі продовжувати відтворювати свої фантазії. ■

А прототипом ляльки Салиміни стала бабуса Соломія (Салиміна).

Красуня-модель у парафіновому вінку – Саша Рудюк.

ми. Багато світлих дав мені завідувач Музею бджільництва, що в Баєві, Іван Анастасійович Душак.

– А що ще з ваших виробів відтворене з давніх фото?

– Гердани, також – різноманітні вишивки. Колись гердан був суто чоловічою прикрасою і мав на собі дзеркальце. Тепер і жінки їх носять. Я відновлювала гердан з коршівської столітньої сорочки. На фестивалі у Товчаку бачила турецьку сорочку, теж зазнімкувала вишивку і повторила.

– Розкажіть трошки про соломоплетіння, тут є багато виробів.

– Цюгоріч насіяла багато жита і вієса, адже полюбую плести дідухи, павуки. На жаль, не вистачає часу на таку роботу, але ж комусь треба робити вироби із сіна, віночки – ці традиції поступово зникають, стираються.

– Як думаєте, звідки у вас ця любов до Волинської етнотерапії? Ви – родом із Городища?

– В мене рідня – Баїв,

■ Пульс тижня

Відстежував рух прикордонників за допомогою пристрою нічного бачення та радіостанції

Такого сучасного контрабандиста упіймали у Ковельському районі

Любомира НАТИНКА

Ратнівський районний суд Волинської області виніс вирок Леоніду Глинянку за поширення інформації про переміщення військовослужбовців. Обвинувачений організував контрабанду заборонених речовин до білорусі та передавав дані про прикордонників спільнику.

Як йдеться у вирокі суду, обвинувачений вчинив злочин двічі: 25 і 30 жовтня 2023 року. У селі Гута Ковельського району Леонід Глинянко за допомогою пристрою нічного бачення та радіостанції дізнався про переміщення прикордонників і передав усю інформацію по телефону своєму спільнику.

За даними слідства, чоловіки планували організувати контрабанду сильнодіючих та отруйних речовин на територію білорусі.

Під час суду обвинувачений розкався та співпрацював зі слідством. Він також уклав із прокурором угоду про визнання своєї вини.

Суддя Оксана Свистун визнала Леоніда Глинянка винним за ч. 2 ст. 114-2 КК України (несанкціоноване поширення інформації про переміщення ЗСУ), проте замість реального покарання призначила 2 роки іспитового терміну.

Рішення ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

■ Гірка втрата

Світла пам'ять!

На 66-му році життя раптово зупинилося серце митця Геннадія Сарапіна

Він протягом кількох років допомагав редакції газети «Волинь» організовувати в наших стінах виставки картин місцевих художників

Микола ДЕНИСЮК

11 жовтня перестало битися мистецьке серце голови правління Волинського обласного відділення Українського фонду культури, засновника Ковельського музею-садиби Самійла Підгірського Геннадія Сарапіна.

Він народився 21 вересня 1960 року в Ковелі. Закінчив Львівський політехнічний інститут. Працював інженером та старшим інженером, начальником окремої протипожежної частини заводу «Ковельсьільмаш», з 1990 року редагував місцеву газету «Доля», яку друкував у Вільнюсі (Литва).

З 2002 року, перший на Волині, розпочав проводити пленери художників як всеукраїнські, так і міжнародні.

Під час роботи Ковельського відділення Українського фонду культури ним було створено ряд громадських організацій. Відкрив галереї мистецтв у Ковелі, Шацьку, виставкові зали в редакції газети «Волинь-нова», Ківерцівському музеї, Любомльському, Камінь-Каширському та Ратнівському будинках культури. Брав участь у всіх рухах та Майданах, починаючи з 1990-х років до Євромайдану та Революції Гідності.

У 2014 році був обраний головою Волинського обласного відділення Українського фонду культури. У 2018 році створив у Ковелі музей-садибу Самійла Підгірського. У серпні 2021 року став членом Громадської ради при Ковельському міському голові.

Газета «Волинь», міська влада Ковеля та громада Ковеля висловлюють щирі співчуття рідним і близьким Геннадія Сарапіна. Поділяємо біль втрати разом з вами. Світла і вічна пам'ять! ■

■ На лінії вогню

А свій бронезилет, пробитий кулями, наш земляк подарував для Кортеліського історичного музею як цінний експонат

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею

ВПЕРШЕ ПІШОВ НА ВІЙНУ У 2014-МУ...

Іван Жигаревич народився у 1988 році на Ратнівщині, в селі Кортеліси, де закінчив середню школу. Потім навчався на вчителя фізкультури у Волинському державному університеті. Однак після закінчення університету по спеціальності працювати не довелося, тому незабаром попросився на військову службу, про яку завжди мріяв. У навчальному центрі в Київській області здобув спеціальність командира самохідної гармати і служив у 26-й Бердичівській артилерійській бригаді. Про військову службу залишилися хороші враження, навчання проводилося на високому рівні.

Після демобілізації навесні 2012-го працював на різних роботах у росії, а потім – у Литві.

– Коли у 2014 році почалися бойові дії на сході України, – згадує **Іван Васильович**, – моєму батькові, який працював сільським головою у Кортелісах, сказали, щоб я приїхав на уточнення даних у військкомат. Там запитали, чи здоровий і чи буду служити? Відповів, що так. Був якраз останній день другої хвилі мобілізації. Тому мене відразу ж завезли одного в Луцьк. Потім був Яворівський полігон, де кілька тижнів тривало навчання і вже 21 серпня опинився в Донецькій області, під Оленівкою. Тоді запеклі бої йшли вже по всьому Донбасу і ворог часто накривав наші колони артилерією з великої відстані. Воював у складі окремої артилерійської батареї, яка була надана 51-й механізованій бригаді. Батарея мала три самохідні гармати калібром 152 мм, але ще в дорозі дві поламалися. Одну з них повантажили на лавету і так возили по позиціях. В артилерійському дивізіоні бригади ситуація була не краща, більшість гармат повиходили з ладу вже після перших пострілів.

Батарея найчастіше прикривала блокпости поблизу Донецька. Стріляли по ворожих цілях часто і, як казали спостерігачі, досить влучно. Вони передавали координати цілей по мобільних теле-

«Цей «Золотий хрест» для мене у будь-якому випадку золотий, оскільки я його отримав із рук Головнокомандувача ЗСУ генерала Валерія Залужного».

Іван Жигаревич (крайній праворуч) під час служби у Третій штурмовій бригаді.

Після важкого поранення і 5-ти складних операцій Іван Жигаревич повернувся на передову

фонах. Боеприпасів у той час вистачало. Після укладення мінських угод на фронті стало спокійніше і, оскільки тоді служба по мобілізації тривала один рік, то вже в травні 2015-го Іван повернувся додому. За кілька наступних років встиг поїздити по заробітках, одружитися і послужити прикордонником. Деякий час мешкали на батьківщині дружини – в селі Раків Ліс біля Каменя-Каширського, а потім придбали квартиру в Луцьку і переїхали жити в обласний центр.

ЗАПИСАВСЯ ДОБРОВОЛЬЦЕМ У ТРЕТЮ ШТУРМОВУ БРИГАДУ

Коли почалася велика війна, Іван звернувся у свій військкомат і там запропонували службу на вибір – прикордонником або в 14-й бригаді. Поїхав у Володимир, але там сказали, що всі підрозділи вже укомплектовані і можуть зарахувати хіба що в резервний батальйон.

Івану Жигаревичу такий варіант не сподобався і він звернувся до знайомого офіцера в Камінь-Каширську,

сидячи в «Азов» та, зрештою, пройшов відбір у 3-ю окрему штурмову бригаду, яка була сформована на базі цього полку. Призначили командиром протитанкового відділення взводу вогневої підтримки штурмової роти. На озброєнні мали протитанкові ракетні комплекси «Фагот». Воювали біля Бахмута, де в той час тривали запеклі бої. Правда, ворожа бронетехніка не дуже ризикувала висуватися вперед, тому головними цілями для підрозділу були кацапські бліндажі та спостережні пункти.

Третя штурмова бригада брала активну участь у літньому наступі 2023-го року. Важкі бої за село Андріївка тривали декілька місяців. У росіяни там були сильні позиції, які до того ж прикривав канал «Сіверський Донець – Донбас». Через великі втрати командування звернулося до бійців вогневого взводу перейти в штурмовики. Ніхто з хлопців не відмовився.

Свою штурмову групу вони називали «Вовча зграя». Іван разом із побратимами брав участь у кількох успішних атаках. 28 червня, вже

у руку перестав відчувати. Упав на землю і почав відповзати назад, росіяни намагалися його добити і стріляли в спину. Ще одна куля влучила в бронезилет, але керамічна плита її затримала.

Хоча цей бій почався невдало для українських бійців, але закінчився їх повною перемогою. Посадку від ворога зачистили, сорок москаликів наказали довго жити, а ще 12 здалися в полон.

Проте Андріївку вдалося звільнити лише у вересні. Село було настільки зруйноване, що там навіть прапора не було де повісити.

«ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ» ОТРИМАВ ІЗ РУК САМОГО ЗАЛУЖНОГО

Але Іван Жигаревич участі в цих подіях уже не брав. Він тривалий час лікувався у госпіталях та переніс п'ять складних операцій через роздроблену ключицю і пошкоджений нерв. За свій подвиг нагороджений військовою відзнакою «Золотий хрест».

На моє запитання, чи цей хрест дійсно зроблений із золота, Іван відповів, що він для нього у будь-якому випадку є золотим, оскільки отримав його від Головнокомандувача ЗСУ генерала Валерія Залужного.

...Після лікування Івану Жигаревичу дали групу інвалідності і він працював на військовому підприємстві. Але довго витримати не зміг і недавно знову повернувся на фронт.

Нині він знову у 3-ій штурмовій бригаді і воює в підрозділі, який збиває ворожі безпілотники. А свій бронезилет, пробитий кулями, наш земляк подарував для Кортеліського історичного музею, як цінний експонат. ■

У Шацькій громаді волонтери з Норвегії передали 9 авто для ЗСУ. Отримані машини вирушать до п'яти бригад та підрозділів.

У Волинській області нараховується 873 орендарі, які уклали майже 192 тисячі договорів оренди земельних паїв. Річна розрахункова сума – 1 млрд 322,7 млн, що на 99 млн грн більше аналогічного періоду минулого року.

В Україні станом на 10 жовтня цього року було обмолочено 67% площ, засіяних зерновими культурами. Цукрових буряків зібрали із 35% засіяних площ.

Нобелівська премія миру за 2025 рік, особливу увагу до якої було прикуто через бажання президента США Дональда Трампа її отримати, дісталась Марії Коріні Мададо Венесуелі. Оголошуючи переможця, голова Нобелівського комітету Ватне Фріднес сказав, що нагорода присуджується «сміливий і відданий борчині за мир – жінці, яка підтримує полум'я демократії серед все більшої темряви».

Особистість

Фото з архіву Григорія ПАВЛОВИЧА.

Серед небойових нагород у Григорія Павловича є медаль Івана Мазепи – «Нашадкам козацьких традицій за сумлінне та бездоганне служіння українському народу».

«Ми, афганці, завжди в строю, і наші діти теж!»

Закінчення.
Початок – на с. 3

Оксана КОВАЛЕНКО

«НА ЖАЛЬ, НАШ ПЛАН ВИЗВОЛЕННЯ ПОЛОНЕНОГО НЕ ВДАВСЯ»

Голова волинської ветеранської Спілки воїнів-афганців має ще одну історію, яку колись розкажуть своїм дітям його онуки. У 2018 році Григорій Павлович їздив в Афганістан, щоб викупити побратима з Волині. Годі й казати, яка це була небезпечна поїздка. Треба було перевірити інформацію, чи

тожитку, пізніше народився син, переселилися в квартиру, а згодом знайшлася і донечка. Батьки Григорія Павловича, на жаль, уже не були опора». При цьому Григорій Павлович усміхається й каже, що треба бути прикладом для онуків, бо дитячі враження – на все життя.

Тут він розкаже, як свого часу вразило його фото тата в дитинстві – Григорія Іларіоновича Павловича. На ньому хлопчина гордо сто-

землі, домівки...». Це частинка того, що об'єднала свого часу назавжди воїнів-афганців в одну спільноту.

Григорій Павлович згадує, як свого часу створили підприємство «Комтек», щоб за щось жити і допомагати своїм, які поверталися з чужої війни з каліцтвами. Потім перейшов працювати в обласну Спілку ветеранів Афганістану. Був заступником голови, а в 2002 році став керівником, і так – донині. Крім того, сьогодні виконує обов'язки голови правління АТ «Волиньгаз». Мав досвід роботи представником держкомітету України у справах ветеранів Волинської області при Кабінеті Міністрів.

...Напередодні 60-ліття Григорій Павлович рахує: 23 роки – він голова Спілки, а загалом – 32 – виходить пів життя. Що головне для людини, коли надходить день ювілею, що її хвилює, про що мріє?

«Найголовніше для мене, як для усіх українців, щоб закінчилась війна. Хоч світ до допомоги належної нам не готовий. А відповідальність світової спільноти му-

сити бути... Ми ж чекаємо закінчення війни, але має вкластися кожен: чи то якоюсь копійкою, чи іншим, але обов'язково. Допомагати мусять всі, бо Україна має діяти гуртом, як один... І нехай щоб Бог побачив це і дав розуміння тим нелюдам – і це все закінчилось. А далі ми вже розберемось, наші діти знайдуть кожного...», – розмірковує чоловік.

Наостанок розмови Григорій Павлович зауважує, що має сказати головне – подякувати своєму колективу – своїй Спілці:

«Працюю в колективі Української спілки ветеранів Афганістану й щиро вдячний за можливість бути в єдиній команді. У нашій волинській Спілці люди, практично, зі мною з самих початків. І ми як одна сім'я. На жаль, де-хто пішов із цього життя, але всі, хто був, хто є, розуміли і розуміють, що в нас спільна задача, обов'язок перед тими, для кого ми живемо. Отож, велика повага і шана моему колективу Волинської обласної організації УСВА та команді Української спілки. Бо людина не може сама сформуватися, коли нема колективу. А в нас спільне все. І поділюся: якщо десь голова щось не в ту сторону «зарулив», то скажуть, що ти не правий і якимось не так ти зробив. То я завжди прислухаюся, бо коли людина сама по собі, то це зовсім інше життя. Та коли знає і розуміє, з якими особливими людьми спілкується, що має, з ким порадитися, на чіє плече спертися, коли важко їй, то зовсім інша справа виходить. Ось такі люди поряд стільки років. І вони святкують моє 60-ліття разом зі мною».

Від редакції: Щиро дякуємо Григорію Павловичу за віддану громадську роботу, також зичимо шановному ювіляру, щоб збулася заповітна мрія його і всіх українців, щоб Бог беріг його сина та усіх військових, щоб вистачало сил на всі добрі справи, щоб радували онуки та швидше настав той час, щоб Спілка афганців взялася за мирні справи. З роси і води Вам, пане Григорію!!! ■

«Хто мав ще їхати, як не я? Я ж – голова Спілки. Як я міг когось посилати туди ризикувати своїм життям?»

дійсно чоловік європейської зовнішності, який працює в країні, де колись гинули та зникали безвісти українські хлопці, є Ігорем Білокуровим із волинського села.

«Хто мав ще їхати, як не я? Я ж – голова Спілки. Як я міг когось посилати туди ризикувати своїм життям? Вирішив, що поїду сам. Мамі повідомив, що їду садити в Мінськ сад Дружби», – Григорій Павлович навіть такі події описує спокійно, наче сховає у ліс по гриби.

Для поїздки він спеціально відрощував бороду, пакунок із грішми на викуп прив'язав до ноги скотчем і не знімав його навіть у душі. Суму, яку мав, не називає й тепер. Згадує, що приймали його високопосадовці державної влади, але навіть вони не радили йому робити зайвих рухів, щоб не стати полоненим бандугруповання. Тоді інформація про нашого земляка, на жаль, таки не підтвердилася...

ОДНЕ З НАЙБІЛЬШИХ ЖИТТЄВИХ ВРАЖЕНЬ – ТАТОВА СВІТЛИНА

Розпитую у Григорія Павловича про його рідних. Розкажує, як після Афганістану вступив у тоді ще Луцький інститут, у 1990 році одружився, будучи студентом. Наречена Неля навчалася на філфаці, а він – на військовій кафедрі. Далі – життя в гур-

їть у вишиванці. Цю світлину в сім'ї зробили на згадку у страшний час – в очікуванні депортації в Сибір.

«Ось така наша історія у вишиванці народилася дійсно давно... Шкода, що вона і далі пишеться кров'ю та це ж закінчиться і тоді по-справжньому розберемося з кожним колаборантом й іншими зрадниками!» – розмірковує чоловік.

Він із болем розкажує, як навіть двоє жінок із рідного Лемешова, що на Горохівщині, переїхавши в Москву, забули, хто вони є:

«Це ж сьогодні близько 9 мільйонів українців, а може й більше, живе в росії. В них породилися діти, внуки. І оце й вони в тому числі катують, воюють проти нас. Або за невеликим винятком розказують, що тут – «бандери»... Ну так, «бандери»!».

«НАЙГОЛОВНІШЕ, ЩОБ ЗАКІНЧИЛАСЬ ВІЙНА»

Григорій Павлович не надовго замислюється й ділиться тим, що збагнув у далекі 1980-ті: «Для людини, яка пройшла війну, слова «побратим», «відповідальність перед собою», «суспільство», «життя» – зовсім в інших кольорах! Ти попадаєш в пекло і переосмислюєш все повністю... І ще десь фоном: хтось там веселиться, співає, танцює, а ти сидиш за тисячі кілометрів від рідної

Для поїздки в Афганістан Григорій Григорович спеціально відростив бороду.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp; 096 77 31 037 – Київстар (Пн,Вт,Пт, 10-17).

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам картоплезбиральні комбайни АННА (привезені з Польщі). Ціни договірні. Тел.: 050 562 45 72 (вайбер), 098 039 36 36.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги міні-навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел. 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні; сухі стовлярні дошки після камерної сушки; відходи виробництва (дрова). Доставка. Тел. 066 29 45 953, 097 81 54 505.

● Продам торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продається земля 0,25 с. в селі, що межує з м. Луцьк. Земля знаходиться між двома сільськими вулицями. Ціна договірні. Тел. 066 255 98 46.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений військовий квиток серія СО №693323, виданий 17.11.2009 року Ковельським військкоматом на ім'я Мартинюк Андрій Миколайович, вважати недійсним.

● Загублений військово-обліковий документ, виданий на ім'я Лапій Анатолій Вікторович, вважати недійсним.

● Загублений військовий квиток серія НК №5344823, виданий 18.06.1989 року Луцьким РВК на ім'я Михальчук Олександр Ігорович, вважати недійсним.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні, сухі стовлярні дошки після камерної сушки. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

ЕФЕКТИВНА РЕКЛАМА
066 824 7160

Куплю в будь якому стані
Можливо з інвентарем
0996141811

■ Редакційний щоденник

Чим переймалася і з чого дивувалася впродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

День у Нью-Йорку, де живе понад 8 мільйонів людей

Тобто один із 38 громадян США є мешканцем цього дивовижного міста

Ось він, Інститут України в Америці, заснований ще в 1948 році винахідником, бізнесменом Володимиром (Вільямом) Джусом з українським корінням.

Фото Наталії ЗУБЧУК.

На пам'ять залишився знімок, зроблений біля промовистого куточка, прикрашеного жовтими й блакитними стрічками.

...ЩО МІСТО ПАХНЕ... МАРИХУАНОЮ

Перше знайомство з Америкою було в мене торік. І почалося воно з Нью-Йорка, куди прилетіла з Варшави. Потрапивши сюди, хотілося насамперед побачити Статую Свободи, «пройтися» слідами мігрантів із України – подивитися на острів Елліс (з англійської – це «Острів сліз»), який був найбільшою міграційною станцією для тих, хто приїжджав (припливав), долаючи тисячі кілометрів. У результаті не всі потрапляли на материк – хтось помирав ще в дорозі, когось повертали, виявивши, наприклад, хворобу, яка легко передається.

Ну ще було бажання потрапити у фінансовий квартал Манхеттена – на вулицю Уолл стріт, таку відому з фільмів, по якій ходили герої стрічок у вогненні знаменитого «оскароносного» Леонардо Ді Капріо. Про сприйняття цих символів міста-гіганта й були враження, якими ділилася на сторінках газети «Волинь». Хоч відчувала, що десь загубилися «картинки» самого Нью-Йорка, його атмосфера – те, на що, звичайно ж, не могла не звернути увагу. Але після першого знайомства з Нью-Йорком, який можна описувати епітетами в найвищих ступенях й перебільшення не буде, ну геть не хотілося говорити про те, що це місто пахне... марихуаною.

Так-так – тут, як і загалом в частині штатів Америки, канабіс, тобто марихуана, дозволений для вживання дорослими. Якщо вам 21 рік, то можете без будь-якого ризику мати при собі і навіть ділитися з іншими охочими, тільки не продавати, визначену законом кількість цього дурману.

Отож, коли в якусь мить у мене з'явилося відчуття, ніби я потрапила на якусь

ферму, де стоять коні, добряче спітнілі після нелегкої пробіжки чи виснажливої праці в полі, то син, до якого приїхала в гості і який був, власне, моїм гідом, розкрив походження цього запаху. Цей «аромат» може долетіти до тебе з вітерцем від, м'яко кажучи, безтурботного чоловіка, який присів або ж приліг на узбіччі вулиці в оточенні хмарочосів, чи з автомобіля, пасажирів якого, а може й водій, «трошки покурили».

Хоч і зовсім нетривалий час – всього п'ять років, з 1785 по 1790 рік, Нью-Йорк був першою столицею США. Саме тут відбулася інаугурація першого президента США Джорджа Вашингтона, якого називають батьком-засновником цієї країни. Припустимо, що це ще був час без наркотиків. Відомо, що вживання дурману, принаймні як

медичного засобу-панацеї, увійшло в ужиток в середині 1880-х років. А в 1960-і В'єтнамська війна сприяла тому, що в США різко зросла кількість наркоманів. Не беруся розцінювати, чим є нинішня декриміналізація вживання наркотиків – добром чи злом? Просто констатую факт.

...ЩЕ ШІСТДЕСЯТ ЛІТ ТОМУ У США ЧОРНОШКІРІ МАЛИ ЗНАТИ «СВОЄ МІСЦЕ»

Щоб відчутти атмосферу міста, треба не в музеї йти, а в гущу людей, і якщо не розмовляли з ними (на жаль, англійської чи іспанської, що є дуже поширеною в цій країні, не знаю), то хоча б спостерігати за ними. А найкращим місцем для цього є транспорт. Тож, шукаючи вражень у Нью-Йорку, проїхалася і автобусом, і в метро. Чула, що підземне сполучення в

США, за його естетичним оформленням, – зовсім не таке, як, наприклад, у Києві, а тим більше – в Москві, де станції, зокрема збудовані ще в есесерівську епоху, – прямо таки помпезні.

Тепер, уже побачивши метро Нью-Йорка, скажу, що це – просто зручний засіб для пересування. І якщо коротко, то воно вражає не затишком і комфортом, а масштабами, велетенськими залізними конструкціями, велелюддям, навіть – брудом. Кажуть, що це ще й місце злочинності, оскільки тут – багато безпритульних. Але свідком якогось нападу, пограбування, нащастя, не стала, тож не можу прокоментувати.

Ну а щодо вражень, за якими й спускалася під землю, то, спостерігаючи за пасажирами – білими, чорними вперемішку, мимоволі згадала американський фільм «Зелена книга». У

1960-х роках, події яких відображені в кінострічці, що удостоїлася «Оскара» в кількох номінаціях, такого просто не могло бути. У 1936 – 1966-х у США писалася «Зелена книга» (The Green Book) – путівник для чорношкірих мандрівників (її примірник я бачила, як мовиться, вживу в одному з музеїв Вашингтона). У ньому подавалася інформація про готелі, ресторани, автозаправки, де обслуговували афроамериканців, що допомагало їм уникати дискримінації під час подорожей країною.

Такою книгою мав користуватися і головний герой фільму – знаменитий темношкірий піаніст Дон Ширлі, який вирушив у турне півднем США разом із найнятим водієм-італійцем. Хто бачив порівняно

Ерік Адамс (до речі, другий темношкірий мер за всю історію міста) 24 серпня підняв український прапор на Манхеттені й привітав українців із Днем Незалежності. Це вже було своєрідним орієнтиром у пошуках вражень під час перебування в Нью-Йорку – хотілося пересвідчитися, що українські символи – жовто-блакитні кольори ту можна побачити не лише з нагоди свята. І сподівалася на це, оскільки, за даними Національного статистичного бюро U.S. Census Bureau, нині в Нью-Йорку проживає майже 190 тисяч чоловік українського походження. Більше того, значна частина громади зосереджена на Манхеттені, в районі Іст-Віллідж, який отримав неофіційну назву «Маленька Україна».

За даними Національного статистичного бюро U.S. Census Bureau, нині в Нью-Йорку проживає майже 190 тисяч чоловік українського походження.

новий фільм, що в Україні вийшов у прокат на початку 2019 року, пригадає, в які пригоди потрапляв цей екіпаж. Віртуозний піаніст, який прославився як виконавець класичної та джазової музики, приїжджав у ресторан, де мав грати для білих, але повечеряти там він не міг. Такими були правила закладу, прийняті, звичайно ж, на догоду білих завсідників, аби «не образити їхні почуття»: он там, мовляв, неподалік, є непоганий інший заклад, яким можна скористатися й поїсти.

Лише в 1964 році був прийнятий Закон про громадянські права – федеральний Закон США, який забороняє дискримінацію за ознакою раси, кольору шкіри, релігійних переконань. Цей закон запропонував 35-й президент Джон Кеннеді в 1963 році. А після його вбивства знаковий документ прийняв наступний глава США – Ліндон Джонсон. Це було, коли я навчалася вже в старших класах – як давно і як недовго...

...Й ЗА ОКЕАНОМ ГРІЛИ ДУШУ УКРАЇНСЬКІ СИМВОЛИ – ЖОВТО-БЛАКИТНІ КОЛЬОРИ

В очікуванні поїздки в Америку, мимоволі звертала увагу на те, наприклад, що мер Нью-Йорка

Тобто саме там, де я ходила, є якраз українські церкви, громадські організації та культурні центри. Один із таких закладів, а точніш – найвідоміший і з цікавою історією, покликав до себе нашим прапором, якого побачила здалеку. Це був Інститут України в Америці. Заклад заснований ще в 1948 році українським винахідником, бізнесменом Володимиром (Вільямом) Джусом, котрий родом – із Тернопільщини. Справу батька продовжив його син Теодор Джус. І серед тих, хто тут зараз згуртувався, є й молоді люди, які народилися вже за океаном. Спочатку цей Інститут розміщувався в невеличкому містечку Вест-Айсліп (південний захід штату Нью-Йорк). А в 1955 році Володимир Джус профінансував придбання для нього одного з історичних будинків у Нью-Йорку – палацу Анни ван Горн Стайвезент.

Тут можна було б потрапити на концерт, мистецьку виставку, літературний вечір, які періодично відбуваються, як поінформував молодий чоловік, якого застали, як мовиться, на хазяйстві. Та, на жаль, того дня тут було затишшя. На пам'ять залишився знімок, зроблений біля промовистого куточка, прикрашеного жовтими й блакитними стрічками. ■

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.

18, 25 жовтня; 1 листопада.

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,

ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,

НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,

098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

10 жовтня «МакДональдз» відкрив новий заклад у селі Липини, на в'їзді в місто Луцьк. Це третій «Мак» на Волині і 115-й в Україні.

ОГОЛОШЕННЯ

Лікар-нарколог, психотерапевт з багаторічним досвідом. Ефективно лікує, використовуючи стародавні та новітні методики, гіпноз, голкорексотерапію (або акупунктуру), кодування та інші: алкогольну, тютюнову залежність, ігromанію, надмірну вагу, неврози, нетримання сечі у дітей. Анонімно та індивідуально. Тел.: 050 519 36 95.

АДВОКАТ

консультація БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54

viber.068.691.21.28

Сайт: 30.10.2017 від 21.06.2022р.

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрусткіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболювальні таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як: -артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болу, ТЕЛЕФОНУЙТЕ за номерами: (098) 545 05 59, (066) 347 65 78.

Висновок ДСЕС України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

■ Спорт

Результат – «Малина»: Україна таки здобула дві перемоги

Руслан Малиновський і Олексій Гуцуляк, асистуючи один одному, знову принесли нам переможний результат. Хоча уболівальники збірної України, як і в першому матчі, так і в другому, до фінального свистка тримали в руках «Валідол» – такими непростими виявилися ці матчі. Особливо, здається, навіть другий – із явним аутсайдером групи

Валерій ВАСИЛЕНКО, sport.ua

З погляду суто гри сталося те, що й мало статися, чого ми всі певною мірою боялися. Після надрезультативної феєричної гри в Рейк'явіку проти Ісландії (5:3) збірна України видала важку неяску гру в Кракові проти Азербайджану (2:1).

В емоційному, а може й навіть мотиваційному сенсі планку домагань у грі проти аутсайдера групи утримати не вдалося. Було одразу кілька моментів, за які можна критикувати і футболістів нашої збірної, і тренерський штаб. Ну, хоча б за «невбивенне» бажання грати на утримання рахунку – атракціон, у якому нас практично завжди обдурять.

Але всі ці і подібні шпильки та зуботичини тьмяніють на тлі підсумкового результату. Збірна України здобула перемогу. Нехай складну, нехай суперечливу, в будь-якому разі не ідеальну, але повноважні три очки в скарбничку команда Сергія Реброва поклала.

І ці три очки в контексті попередньої гри мають ще важливішу роль, бо, як сказав Сергій Станіславович: «Ми не грали в три центральні захисники. І я вдячний вам, що немає таких питань, які виводять із себе. Тому я нормально почуваюся». Ой, вибачте, не це він сказав. Це він говорив з іншого приводу.

А щодо вищезгаданого Сергій Ребров сказав, що «Перемога над Ісландією не матиме жодного значення без перемоги над Азербайджаном». Ось у цьому головний тренер «синьо-жовтих» дивиться в корінь, бо, якби наша команда втратила очки і в поєдинку у відповідь проти Азербайджану, наше підсумкове друге місце опинилося б під великим питанням.

А так – все нормально. Навіть все добре. Чудово навіть усе, бо взяли шість очок із шести можливих. Нехай валідольні ігри в обох випадках, нехай із помилками, нехай із невдалою тактикою у певних моментах, але своє ми отримали. І футболісти – молодці, і респект – тренерському штабу, зокрема – Сергію Реброву.

Окрема подяка і за ще один контекст: раніше я згадував, що наша національна команда завжди, це в неї така

У двох жовтневих матчах на рахунку дуету Руслан Малиновський і Олексій Гуцуляк – 5 голів із 7-ми збірної! Причому «Малина» двічі поспіль обирався уболівальниками «Левом матчу».

забавка своєрідна, слабше, важче, а найчастіше і невдаліше проводить другий матч «спарки». Тенденція й цього разу підтвердилася. Але без плачевного підсумку: три очки наша команда таки вигризла.

«Сергій Ребров сказав, що «Перемога над Ісландією не матиме жодного значення без перемоги над Азербайджаном».

До речі, востаннє наша команда перемагала двічі в одній «спарці» у пам'ятному плей-оф Євро-2024. Ну, коли обіграли зразу Боснію та Герцеговину, а потім – і Ісландію.

Скільки авансів віддавали тоді цій команді! Скільки надій тоді було на чемпіонат Європи! Та й жереб на тому Євро нам благоволив. Але, на жаль, на жаль. «І я вдячний вам, що немає таких питань, які виводять із себе. Тому я нормально почуваюся», – сказав Ребров. Вибачте, знов не туди. Загрався, мабуть.

Але в цій нашій банці меду – про бочку поки що не йдеться – все-таки виявилася ложка дьогтю. Її піднесли наші гостинні «вікінги». Після програшу збірній України вони в один голос бажали

нам невдачі в наступному поєдинку.

На наше щастя, їхні слова не виявилися пророчими. Однак, водночас, свиню вони нам однак підклали: у грі проти бездоганного фаворита зуміли відібрати очки. Більше того, виграли перший тайм, забивши ну майже в «роздягальню», а коли французи в середині другого тайму забили відразу два, змогли оперативно відповісти.

Одним словом, ісландці після четвертого туру залишилися у грі. Я, грішню справою, вважав, що після цього четвертого туру наша команда випереджатиме ісландців на чотири очки. І, у свою чергу, французи нас випереджатимуть на п'ять очок, що практично означатиме завчасний фініш команди Дідьє Дешама на першому місці.

Я нітрохи не сумніваюся, що Франція так і фінішує – на чолі пелотону. Однак тепер для «Ле бльо» наступна гра не буде прохідною. А ця гра – якраз проти нас. А через три дні – лобова гра з Ісландією, яка гіпотетично може знову залишитися у грі, якщо до цього переможе на виїзді Азербайджан...

Загалом інтригуючою обіцяє стати розв'язка в нашій групі. А щодо конкретно нашої команди, то, швидше за все, її турнірна доля вирішиться в останньому поєдинку групового відбору...

Але поки що давайте благополучно доживемо до середини листопада. І з оптимізмом, і з електрикою... ■

■ Прямая мова

Віталій КВАРЦЯНИЙ, голова Асоціації футболу Волині, ексголовний тренер і президент ФК «Волинь» (Луцьк), вважає, що капітан національної збірної України Микола Матвієнко не має грати в центрі захисту головної команди країни:

Не його це позиція – така моя думка, як тренера. Скільки разів він програвав боротьбу при стандартах, граючи за «Шахтар»? Не раз і не два. Він – хороший гравець, коли мова йде про організацію виходу з оборони в атаку, у підіграванні партнерам, але нам не потрібен диригент позаду.

В обороні Україні треба звір, міцний гравець, пітбуль! Який кусає, б'ється, у верховій боротьбі незламний, плече у плече може зіграти, а не хapati суперника за футболку.

Матвієнко не має грати центрального захисника в збірній. Не його це місце. В опорній зоні чи зліва в обороні на фланзі він був би куди кориснішим, як на мене...Але – результат на табло, яка критика Реброва може бути?

■ Який рахунок?

ВІДБІР ДО ЧЕМПІОНАТ СВІТУ 2026. ГРУПА D.

3 тур
Ісландія – Україна – 3:5 (0:1 – Малиновський, 14 хв.; 1:1 – Еллертссон, 35; 1:2 – Гуцуляк, 45; 1:3 – Малиновський, 45+5; 2:3 – Гудмундссон, 59; 3:3 – Гудмундссон, 75; 3:4 – Калюжний, 85; 3:5 – Очеретько, 89).

Результат іншого матчу групи D: Франція – Азербайджан – 3:0.

4 тур
Україна – Азербайджан – 2:1 (1:0 – Гуцуляк, 30 хв.; 1:1 – Миколенко, 45 + 3, автогол; 2:1 – Малиновський, 63).

Результат іншого матчу в нашій групі: Ісландія – Франція – 2:2.

■ Увага, конкурс!

Відгайте, що за слово ми сьогодні заховали в гранатобузі?

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдов-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз)

Грицько ГАРБУЗ

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.

Хто здобуде найбільше балів протягом 13 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом. Осінній марафон-2025» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунку: здобутий 1 бал = 100 гривень (більше інформації про конкурс шукайте за цим QR-кодом: і на сайті volyn.com.ua).

Навіть, якщо ви тільки що приєдналися до конкурсу, – не біда: коли відгадаєте правильну відповідь, про вас дізнається вся Україна.

Переконані, ви точно не пошкодуєте, що доєдналися до компанії тих, хто прагне відкривати таємниці і докопуватися до істини.

Ну ж бо – спробуйте свої сили! На прикладі відповіді на це запитання ви переконаєтеся, що нічого такого надзвичайного ми від вас не ховали. Тим паче, що нині буде аж два завдання.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ЛІТО-2025» – 9

Друзі, сьогодні ми від вас заховали дуже цікаве українське слово. А надихнув на запитання автора цих рядків роман про автомобільні перегони всесвітньо відомого Еріха Марії Ремарка. Принаймні, на перших 130 сторінок воно уже двічі зустрічалося. Файне таке. Неповторне. Навіть у словнику записано, що воно «розмовне». А чому так запала в очі ця лексема? Бо вона складається із кількох слів, які буквально на низані одне на одне.

У захованій лексемі дружньо поєдналися скорочена форма чоловічого імені, скорочена форма жіночого імені, особлива палиця, частина тіла людини, назва відносно сучасного фільму, яким ще називають чутку і грім.

Вийти на нього вам допоможуть також приказки: «Хто прошкує, той вдома не ночує» і «Хто просто їде, той дома ночує, а хто об'їжджає, той в лісі блукає», і обряд «пострижини» в козацькі часи.

Що за слово ми заховали у гранатобузі? Не прямо, в обхід, кругом, кружним шляхом, манівцями, або ще кажуть... околяса. Красиве ж слово! І підгледіли ми його у романі легендарного Еріха Марії Ремарка «Станція на горизонті».

А першим нам надіслав слово-відповідь «околяса» лучанин Микола Ціхоцький, який і отримає додатковий «+» до своєї кількості очок у турнірній таблиці Вітаємо!

Сьогодні ми, вислухавши ваші зауваження, дещо уточнюємо наше попереднє запитання, замінивши в ньому слово «фотодоказ» на «те», тому завдання буде звучати так:

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ОСІННІЙ МАРАФОН-2025» – 6

Сьогодні ми заховали те, що завжди тримає в редакційному автомобілі наш водій. Ви теж його маєте вдома.

Асоціативний ряд: «П», «10», «2», «мала катерина», «ковбой», «небесна канцелярія», «весна», «літо», «осінь», «В», «рослина», «Nokia», «Х», «Америка»...

Що знаходиться у гранатобузі? А також даємо завдання і туру №7, причому відповіді на обидва ви маєте право надсилати до 25 жовтня (включно).

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ОСІННІЙ МАРАФОН-2025» – 7

Цей предмет є у вас вдома. І не один. Він поверне вас і в дитинство, і в шкільні часи, і в дорослі. Буває відкритий і захований...

Асоціації із ним: «Алчевськ», «капелюх», «союз», «Бог», «бомба в ЗМІ», «стріла», «нога», «рука», «захист від злих духів»...

Що за предмет знаходиться у гранатобузі? Слова-відповіді на обидва тури ми чекаємо до 25 жовтня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Паланиця» (Валерій Залужний, Житомирщина)). Приємних Вам пошуків без повітряних тривог!

■ Судок

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

	6				4		
		1	8				6
		7			1	9	3
1	7	6	3	5	4		
2	3			7		6	4
	8		1			5	7
				8	7	2	9
5	9		1	2	3	4	
				3	9		8

Відповіді на судок за 8 жовтня.

6	3	5	7	2	8	4	9	1
1	9	7	5	6	4	8	3	2
2	8	4	1	3	9	5	6	7
3	1	6	9	5	2	7	8	4
8	7	9	3	4	1	2	5	6
4	5	2	8	7	6	9	1	3
5	6	1	2	9	7	3	4	8
9	2	8	4	1	3	6	7	5
7	4	3	6	8	5	1	2	9

ЧЕТВЕР, 16 ЖОВТНЯ

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1"
10.30, 4.15 "Одруження наосліп" **12.30** Т/с "Центральна лікарня"
14.20, 0.45 Детектив "Острів яхт і таємниці"
16.10, 17.05, 22.00, 22.55, 23.50 Т/с "Лікарня новий Амстердам 5" **18.00, 19.00, 20.00, 21.00** Мелодрама "Реванш" **2.35** "Говорить вся країна" **5.45** "Життя відомих людей"

К-1
3.00 "Ух ти show" **4.55** "Так не буває" **7.25, 0.30** "Інший світ" **10.00, 10.50, 17.30, 18.20** Т/с "Мисливці за реліквіями" **11.40, 19.10, 22.10** "Камон з Узол і Манько" **12.30** "Світ_огляд з Машею Себовою" **14.05, 16.50** "Орел і Решка. Дайджест" **16.00** "Пригоди з Яною Метьолкіною" **21.00** "Покутні. Разом по світу" **23.10** "Хижі до їжі"

5 КАНАЛ
6.00, 14.40, 0.50, 1.40 Гра долі **7.05, 0.00** Д/ф "Мозок" **8.00** Час новин. Підсумки дня (Повтор) **8.30** Серед нас **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.20, 18.20, 19.40** Марафон "Незламна країна" **20.00, 3.35, 4.30** Д/ф **21.45** Бутусов плюс **22.45** Новини BBC **23.00** Час новин. Підсумки дня **23.45** Історія для дорослих

2+2
6.00, 5.00 "Джедаї" **7.15, 9.45** Т/с "Каси" **11.20, 1.55** "Загублений світ" **15.05** Х/ф "Перевізник" **16.50** Х/ф "Перевізник-2" **18.20** Х/ф "Прибульці" **20.20** Х/ф "Прибульці в Америці" **22.00** Х/ф "На яскравому сонці" **0.15** Х/ф "Ліфт"

XSPORT
6.00, 20.15, 2.20 Тайландський бокс Муйей-Тай. Турнір на честь героїв Артану - "Кубок Артану" **8.00** Бокс. Чемпіонат України серед студентів на честь воїнів 3-го армійського корпусу **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.45** Х/ф "Спіді гонщик" **22.00** Х/ф "Легенда Багера Ванса" **0.20** Дзюдо. Grand Prix. Ліма **3.00** Інформаційний марафон

ЕСПРЕСО TV
0.00, 18.15 Великий ефір Василя Зими **1.45, 5.00, 13.10, 20.00** Вердикт з Сергієм Руденком **3.30, 11.10, 16.10, 17.10** Коментар з Антоном Борковським **4.00** Європейці з Лесею Вакулюк **7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 16.00, 17.00, 18.00, 18.00** НОВИНИ **7.10, 8.10, 9.01, 10.10** Інформаційний марафон **9.00** Хвилина мовчання **12.30** Розмовна студія **15.00** Відбудова **17.45** Судовий контроль з Тетяною Шустровою **21.00** BBC Україна **21.15** Говорить Великий Львів **23.00** Свобода Live

MEGA
6.00 Шість соток **7.50** Удачний проєкт **9.15, 1.20** Правда життя **10.20** Містична Україна **11.15** Скептик **11.40, 16.05** Таємниці світу **12.50** Містичні історії **17.25** Ілюзії сучасності **17.50** Дика Скандинавія **19.50** Тварини-бійці **21.50** Вихити на краю землі **23.40** Королі Франції **2.50** Останній день диктатора

MEGA
6.00 Шість соток **7.50** Удачний проєкт **9.15, 1.20** Правда життя **10.20** Містична Україна **11.15** Скептик **11.40, 16.05** Таємниці світу **12.50** Містичні історії **17.25** Ілюзії сучасності **17.50** Дика Скандинавія **19.50** Тварини-бійці **21.50** Вихити на краю землі **23.40** Королі Франції **2.50** Останній день диктатора

СТБ
3.00, 9.55, 1.35 Т/с "Історія одного злочину" **7.25** Т/с "Мислити як злочинець" **13.30** Т/с "Сніпа" **17.15** Т/с "Слід" **18.55** Супермама **20.00** Т/с "Лікари" **21.50** Т/с "Черговий лікар" **23.45** Т/с "Агенти справедливості"

ICTV2
3.00 Громадянська оборона **3.50** Т/с "Відділ 44" **5.20, 7.55, 2.25** Антизомбі **7.00** Ранок у великому місті **8.55** Т/с "Дільничний з ДВРЗ 2" **16.50** Х/ф "Смертельна зброя 3" **19.00** Т/с "Дільничний з ДВРЗ 3" **21.40** Х/ф "Смертельна зброя 4" **23.55, 0.10** Т/с "Чак 4" **0.00** Звернення Президента України

НОВИЙ КАНАЛ
3.15 Знають навіть діти **4.00** Екси **5.50** Т/с "Мерлін" **9.25** Орел і Решка. Земляни **12.15** Х/ф "Прибульці на горищі" **14.00** Х/ф "Годзила" **16.40** Х/ф "Тварина" **18.00, 19.00** Т/с "Любов, як вона є" **20.00** Хто зверну? **22.00,**

БІГУДІ ТБ
6.00 Телемагазин **7.30, 18.00** Т/с "Заборонене кохання" **9.20, 4.30** Сімейні мелодрами **13.50, 22.40** Говорить Україна **20.00** Т/с "Червоні бутони" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

П'ЯТНИЦЯ, 17 ЖОВТНЯ

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1"
10.30 "Міняю жінку" **12.15** Драма "Жіночий лікар. Нове життя - 2" **17.00, 18.00** "Світ наживоріт. Україна" **19.00** Х/ф "Джек Річер" **21.30** Х/ф "Джек Річер: не відступай" **0.00** "Світ наживоріт"

5 КАНАЛ
6.10, 14.40, 0.50, 1.40 Гра долі **7.00** Натхнення **7.05, 0.00** Д/ф "Мозок" **8.00** Час новин. Підсумки дня (Повтор) **8.30** Серед нас **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.30, 18.20, 19.40** Марафон "Незламна країна" **20.00** Рандеву **21.45** ТРО Медіа **22.45** Новини BBC **23.00** Час новин. Підсумки дня **23.45** Історія для дорослих **3.35, 4.30** Д/ф

ЕСПРЕСО TV
0.00, 18.15 Великий ефір Василя Зими **1.45, 5.00, 13.10, 20.00, 21.15** Вердикт з Сергієм Руденком **2.45** СвітОгляд з Євгеном Магдою **3.30, 11.10** Коментар з Антоном Борковським **4.00** Євроінтеграція з Юрієм Фізером **4.45, 14.45** Судовий контроль з Тетяною Шустровою **6.00, 16.10** Європейці з Лесею Вакулюк **7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 16.00, 18.00** НОВИНИ **7.10, 8.10, 9.01, 10.10** Інформаційний марафон **9.00** Хвилина мовчання **12.30** Розмовна студія **14.10** Донбас Реалії **15.00, 22.00** Центр Європи **17.00** Студія Захід з Антоном Борковським **21.00** BBC News Україна **23.00** Свобода Live

XSPORT
6.00 Баскетбол. Суперліга. Старий Луцьк - Київ-Баскет **7.40, 0.30** Дзюдо. Grand Prix. Ліма **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.45** Х/ф "Легенда Багера Ванса" **20.05** Арнольд **21.30, 2.30** THE FOOTBALL REVIEW **22.00** Х/ф "Ми - одна команда" **3.00** Інформаційний марафон

ТЕТ
6.00 Найкраща оселя **8.00** М/ф "Снігові перегони" **9.30** М/ф "Принцеса-лебідь" **11.00** Х/ф "Мандри Гуллівера" **12.30** Х/ф "Король Лев" **14.40** Х/ф "Мулан" **16.40** Х/ф "Хроніки Ріддіка" **18.50** Х/ф "Хоробре серце" **22.00** Ліга сміху. 10 років **2.00** Розсміши коміка **2.45** Богиня шопінгу. Битва блондинок **3.30** Він готує, вона керує **5.05** Ближче до зірок

НТН
6.00, 17.30 "Речдок" **9.25, 1.05** "Випадковий свідок" **10.50, 23.30** Т/с "ФБР" **12.25, 19.20** Т/с "Гаваї 5.0" **14.05, 21.00** Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" **16.30** "Речдок. Велика справа" **2.30** "Речовий доказ" **3.30** "Правда життя. Професійні байки" **4.15** "Історії війни. Запах Ізюма"

СТБ
3.00, 10.00 Т/с "Історія одного злочину" **7.35** Т/с "Мислити як злочинець" **13.30** Т/с "Сніпа" **19.00** Холостяк **23.20** Х/ф "Великий Гетсбі" **1.50** Т/с "Слід"

ICTV2
3.00 Антизомбі **3.30** Т/с "Відділ 44" **5.00** Служба розшуку дітей **5.05, 7.55** Громадянська оборона **5.55** Оленівка: куратори зла **7.00** Ранок у великому місті **8.45** Т/с "Дільничний з ДВРЗ 2" **13.05** Х/ф "Безславні виродки" **16.00** Х/ф "Незвідане" **18.00** На трьох **19.00, 0.10** Дизель Шоу **0.00** Звернення Президента України **1.30** Т/с "Вихити за будь-яку ціну" **1.55** Т/с "Два з половиною чоловіки"

НОВИЙ КАНАЛ
3.00 Знають навіть діти **3.40** Екси **5.35** Північний check-in **8.15** М/ф "Сезон полювання: Байки з лісу" **9.55** Т/с "Любов, як вона є" **13.50** Х/ф "Кобра" **15.35** Х/ф "Крутячий момент"

СУБОТА, 18 ЖОВТНЯ

1+1
7.00, 0.45 "Світ наживоріт" **15.00** Мелодрама "Не можу забути тебе" **19.00, 20.55** "Вечірній квартал 2025" **22.50** "Клуб 1% 2"

5 КАНАЛ
6.00, 0.50, 1.40 Гра долі **7.05, 0.00** Д/ф "Мозок" **8.00** Час новин. Підсумки дня (Повтор) **8.50** Натхнення **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.20, 10.15, 18.20** Марафон "Незламна країна" **11.15, 11.35, 12.30** Машина часу **13.15, 16.15, 3.35, 4.30** Д/ф **15.30, 21.35** Невигадані історії **19.20** Легендарні воїни **20.00** Рандеву **23.00** Час новин. Підсумки дня **23.35** Серед нас

ЕСПРЕСО TV
0.00 Великий ефір Василя Зими **1.45, 5.00, 7.00** Вердикт з Сергієм Руденком **3.30, 6.00, 9.01** Коментар з Антоном Борковським **4.00** СвітОгляд з Євгеном Магдою **9.00** Хвилина мовчання **9.40, 15.40** Жінки на війні **10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00** НОВИНИ **10.05, 11.45, 12.05, 14.05, 15.10** Інформаційний марафон **11.05** Хроніки інформаційної війни **13.00, 22.00** Студія Захід з Антоном Борковським **15.05** France **16.00** Центр Європи **17.00** Інформаційний марафон з Миколою Вереснем **19.00, 23.00** Суботній політлуг **21.00** НОВИНИ: Підсумки тижня **21.30** Реальний фронт

XSPORT
6.00 Дзюдо. Grand Prix. Ліма **8.00** Арнольд **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.45** Х/ф "Ми - одна команда" **20.15** Дзюдо. Grand Prix. Гвадалахара **22.00** Х/ф "Новачок" **0.25** Тайландський бокс Муйей-Тай. Турнір на честь героїв Артану - "Кубок Артану" **2.25** Спортивна риболовля. Чемпіонат України з лову хижаків з човна **3.00** Інформаційний марафон

МЕГА
5.50 Шість соток **8.00** Удачний проєкт **9.00, 1.40** Україна: забута історія **9.50** Таємниці світу **11.50, 23.00** Містичні історії **14.30** Королівство білого вовка **18.30** Неприборкана Коста-Рика **21.15** Містика: Безтілесні **0.50** Королі Франції **2.20** Прихована реальність

СТБ
3.30, 0.05 Т/с "Слід" **7.35** Холостяк **11.50** Т/с "Лікари" **19.00** МастерШеф **23.05** Смак дитинства 3А

ICTV2
3.00, 1.40 Т/с "Два з половиною чоловіки" **3.20** Т/с "Відділ 44" **5.30** На трьох **7.20** Дизель Шоу **10.25** Х/ф "Пірати Карибського моря 1: Прокляття чорної перлини" **12.55** Х/ф "Пірати Карибського моря 2: Скриня мерця" **15.40** Х/ф "Пірати Карибського моря 3: На краю світу" **18.45** Х/ф "Пірати Карибського моря 4: На дивних берегах" **21.10** Х/ф "Пірати Карибського моря 5: Помста Салазара" **23.35, 0.10** Х/ф "1917" **0.00** Звернення Президента України

НОВИЙ КАНАЛ
3.30 Знають навіть діти **4.15** Екси **5.35** Північний check-in **7.20** Однією правдою **8.55** Поле **9.55** М/ф "Суперсімейка" **12.00** М/ф "Суперсімейка 2" **14.10** Х/ф "Вартові Галактики" **16.30** Х/ф "Вартові Галактики 2" **19.00** Х/ф "Чорна вдова" **21.35** Х/ф "Чорна пантера" **0.00** Звернення

НЕДІЛЯ, 19 ЖОВТНЯ

1+1
7.00, 1.30 "Світ наживоріт" **12.00** Х/ф "Джек Річер" **14.25** Х/ф "Джек Річер: не відступай" **16.50** Х/ф "Пограбування по-італійськи" **19.00** Х/ф "Дні грому" **21.00** "Клуб 1% 2" **23.00** Х/ф "Красуня" **3.05** "Одруження наосліп" **5.10** "Життя відомих людей"

5 КАНАЛ
6.00, 0.50, 1.40 Гра долі **7.05, 0.00** Д/ф "Мозок" **8.00** Час новин. Підсумки дня (Повтор) **8.50** Натхнення **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.20** Наживо: Божественна літургія ПЦУ **11.30, 12.30, 18.20** Марафон "Незламна країна" **13.20** Невигадані історії **14.10, 14.30, 21.35** Машина часу **15.20** Дайджест **16.00** Рандеву **17.15** Хто з Мірошниченко? **19.30, 22.00** Д/ф "Окупація" **23.00** Час новин. Підсумки дня **23.35** Серед нас **3.35, 4.30** Д/ф

ЕСПРЕСО TV
0.00, 3.00, 7.00 Суботній політлуг **1.00** Подкаст ФМ Галичина **1.30** Євроінтеграція з Юрієм Фізером **2.30** Хроніки інформаційної війни з Ольгою Лень **4.45, 9.30, 13.45** Судовий контроль з Тетяною Шустровою **5.00** Донбас Реалії **5.30** Реальний фронт з Тарасом Березовцем **6.00** Студія Захід з Антоном Борковським **9.00** Хвилина мовчання **9.01** НОВИНИ: Підсумки тижня **9.40** Жінки на війні **10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00** НОВИНИ **10.05, 11.05, 12.05, 14.05, 15.05** Інформаційний марафон **13.05** Реальний фронт **16.00, 23.00** Європейці з Лесею Вакулюк **17.00** Інформаційний марафон з Миколою Вереснем **19.00** Тиждень з Андрієм Смолієм **21.00** Антологія/Люди та моменти **22.00** Близько політики, близько світу **22.30** Крим Реалії

XSPORT
6.00, 20.10, 2.15 Дзюдо. Grand Prix. Гвадалахара **8.00** Змішані єдиноборства. FCFC 14. WORLD CHAMPION TITLE **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.45** Х/ф "Новачок" **22.00** Х/ф "Таємниця Аляски" **0.15** Бокс. Чемпіонат України серед студентів на честь воїнів 3-го армійського корпусу **3.00** Інформаційний марафон

ТЕТ
6.00 М/ф **7.00, 5.00** Ближче до зірок **10.00** М/ф "Вперед і вгору" **11.45** Х/ф "Гарфілд" **13.15** Х/ф "Гарфілд 2" **14.45** Х/ф "Персі Джексон та викрадач блискавок" **17.00** Х/ф "Персі Джексон: Море чудовиськ" **19.00** Я люблю Україну **20.50** Х/ф "День, коли Земля зупинилась" **22.40** Х/ф "Гладіатор" **1.15** Розсміши коміка **2.00** Найкраща оселя **2.45** Богиня шопінгу. Битва блондинок **4.15** Він готує, вона керує

НТН
6.00 "Речдок" **9.20, 22.45** Т/с "Елементарно" **10.50** Т/с "Дрон" **15.45** Х/ф "Мій шпигун" **17.30** "Речдок. Велика справа"

ENTER-ФІЛЬМ
6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" **6.45** "Великі українці" **7.20, 2.20** "Україна вражає" **8.20, 12.30, 0.00** "Зіркові долі" **9.00, 0.30** "Корисні поради" **9.30** "Телемагазин" **13.00, 22.00** "Таємниці світу" **14.00** Т/с "Комісар Рекс" **23.00** "Скептик" **1.30** Великі українці **3.00** "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ
6.00, 4.30 Сімейні мелодрами **6.30** Телемагазин **7.30, 23.50** Говорить Україна **12.45** Т/с "Заборонений плід" **18.00** Т/с "Величне століття. Роксолана" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **3.00** Т/с "Хостел"

■ Несподіваний поворот

Любов під знаком Терезів

Осінь у Києві завжди пахне кавою, мокрим листям і спогадами, що лишаються назавжди. Катя любила цю пору за її чесність – у ній усе видно як є: дерева скидають старе, небо плаче щиро, люди стають трохи вразливішими. Вона працювала у невеличкому маркетинговому агентстві на Подолі, щоранку бігла на роботу тією ж дорогою – повз кав'ярню з теплим світлом і старим котом на підвіконні

Зореслав СТОЖАР

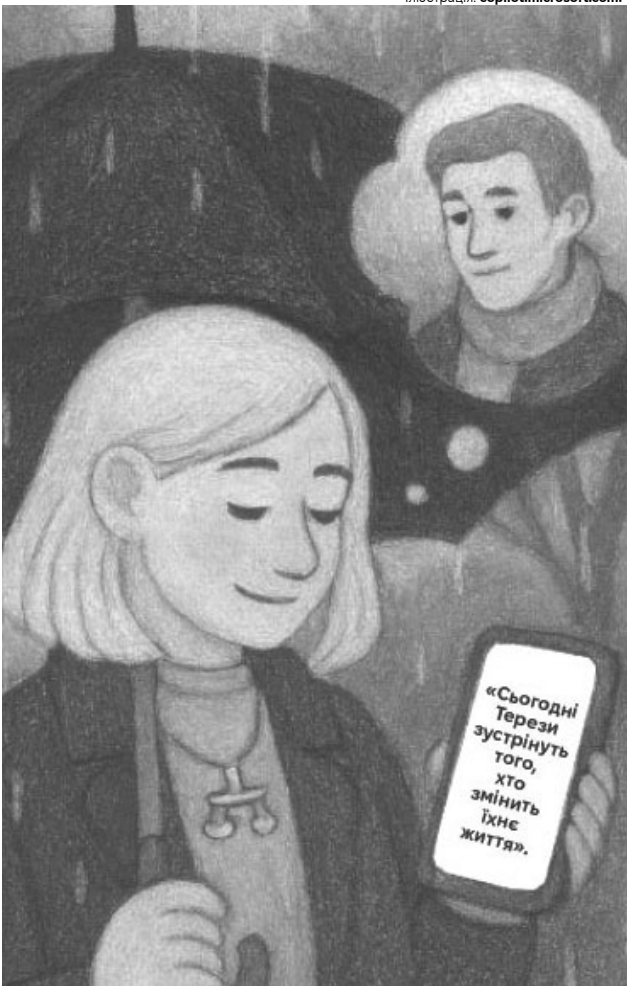
Щоранку читала гороскоп. Не тому, що вірила в нього безумовно, а тому, що в світі, де все змінюється, хотілося бодай чогось сталого. «Сьогодні Терези зустрінуть людину, яка змінить їхній погляд на життя», – побачила вона 15 жовтня. Усміхнулася, похитала головою і тихо сказала до себе:

– Ну, хіба що кавоварку нову зустріню. ...Того вечора Київ тонув у дощі. Катя бігла з парасолькою, яка зламалася від вітру, і раптом зупинилася – поруч з'явився хтось із великою чорною парасолею. – Ви намокнете, – сказав він, і в його голосі було щось дивно спокійне.

– Уже, – відповіла Катя, а потім розсміялася, бо сміх був єдиним способом не розтанути від цієї зустрічі.

Його звали Артем. Архітектор, 30 років, Стрілець за знаком Зодіаку. Він не читав гороскопів – казав, що вірити лише у точність креслень і геометрію долі. Та, мабуть, саме ця точність і привела його до неї.

...Вони почали бачитися все частіше. Спочатку – просто як знайомі, які випадково обіда-

«Вона усміхнулася й прошепотіла: «Уже зустріли»».

ють поруч, потім – як ті, хто вже не уявляє дня без короткого повідомлення. Гуляли вздовж Дніпра, сперечалися про сенс життя, про долю, про те, чи є любов логічною.

– Ти надто вірна зіркам, – казав він. – А я надто прив'язаний до землі.

« Ти надто вірна зіркам, – казав він. – А я надто прив'язаний до землі. »

– От і добре, – відповідала Катя. – Хтось має дивитись угору, щоб інший не забував, навіщо стоїть твердо.

Минала осінь. У повітрі пахло мандаринами і холодом. Катя навчила Артема пити каву з кардамоном, він навчив її бачити красу у старих будівлях. Одного вечора подарував їй кулон – півмісяць і ваги.

близька. Коли знайшла його через знайомих, він уже не хотів, щоб бачила його слабким.

Вона писала: «Ти ж обіцяв повернутись до Нового року».

Він не відповідав. Писала ще: «Я просто хочу знати, що ти живий». Він читав, але мовчав.

...Вона щодня приходила під вікна лікарні, залишала каву на лавці, просто щоб він знав – вона поруч. І якось весною він вийшов назустріч. Виглядав інакше – схудлий, з втомленими очима, але все той самий.

– Катю... – Я знала, що ти прийдеш, – сказала вона.

Вони довго мовчали, потім просто йшли вулицею, як колись.

– Я не писав, бо не міг нічого дати, – зізнався він. – Я втратив частину себе. – А може, саме зараз ти знайшов її, – відповіла вона.

...Того літа вони знову були разом, але інакше. Без обіцянок, без вимог. Просто два життя, які перетнулися і продовжили йти поруч. Та час узяв своє: Артем отримав пропозицію роботи в іншому місті, і вони вирішили не тримати одне одного силою.

– Я приїжджати, – сказав він.

– Не обіцяй, – тихо промовила Катя. – Просто живи щасливо.

...Осінь повернулася знову. Тієї ж пори, того ж 15 жовтня, Катя стояла на тому самому розі вулиці. У руках – стара парасолька. Вона відкрила її, навіть попри ясне небо. На мобільному телефоні сплив гороскоп:

«Сьогодні Терези зустрінуть того, хто змінить їхнє життя».

Вона усміхнулася й прошепотіла:

– Уже зустріли.

...І, можливо, десь у тому самому небі, серед мільйонів зірок, одна світила трохи яскравіше. Не тому, що так написано, а тому, що колись, під дощем, двоє людей справді повірили в любов. ■

■ Записуйте рецепт!

Як закрити білі гриби за 20 хвилин

Цей рецепт шукають усі

Лілія ІМБІРОВСЬКА-СИВАКІВСЬКА

Консервовані білі гриби – це ідеальний додаток до салатів та основних страв. До вашої уваги рецепт, як закрити їх досить швидко.

ІНГРЕДІЄНТИ (НА 4 ПОРЦІЇ, ЧАС ПРИГОТУВАННЯ – 20 ХВИЛИН):

- білі гриби;
- маринад;
- 0,5 літра води;

- пів столової ложки солі;
- 2 лаврові листки;
- 6 – 8 горошин чорного перцю;
- 3 – 5 горошин духмяного перцю;
- 1 – 2 гвоздики;
- 1 чайна ложка цукру (за бажанням – наголошує 24tv.ua).

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Очищаємо гриби від сміття та піску, промиваємо у холодній воді та нарізаємо зручними шматочками.
2. Після цього доводимо воду до кипіння та до-

Мариновані білі гриби – це та закуска, за яку ви точно собі подякуєте, не кажучи про рідних та гостей.

даємо всі інгредієнти для маринаду.

3. Варимо гриби в маринаді 15 хвилин.

4. Вимикаємо, додаємо 6 столових ложок яблуч-

ного оцту і добре перемішуємо.

5. Перекладаємо гриби у стерилізовані банки та закатуємо.

Смачного! ■

■ Що віщують зорі!

Гороскоп на 20 – 26 жовтня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень може принести нові можливості у справах, але не поспішайте приймати рішення. Зберігайте спокій і не втрачайте віри у себе – навіть складні ситуації завершаться на вашу користь. Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

У ці дні зорі вам сприятимуть у вирішенні фінансових питань і зміцненні стосунків. Проте не піддавайтеся спокусі витратити надто багато. Ваш зусилля дадуть результат уже зовсім скоро. Сприятливий день – субота, несприятливий – вівторок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Вас чекає низка несподіваних подій, які можуть змінити ваші плани. Головне – не метушіться й не втрачайте оптимізму. Доля готує приємний сюрприз ближче до вихідних. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – середа.

РАК (22.06 – 22.07)

На вас чекає гармонійний тиждень, наповнений теплом і домашнім затишком. Можливе приємне спілкування з близькими, що додасть натхнення. Уникайте надмірної критики – і атмосфера залишиться чудовою. Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Цей тиждень підштовхне вас до нових звершень. Не бійтеся діяти сміливо, але залишайте місце для компромісів. Ви можете отримати підтримку від несподіваного союзника. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – субота.

ДИВА (22.08 – 23.09)

Ви відчуєте бажання навести лад у справах і навколо себе. Це – гарний час для планування та впорядкування фінансів. Довіра до себе допоможе розв'язати навіть складні питання. Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Зорі радять більше прислухатися до інтуїції – вона підкаже правильний напрямок. Тиждень – сприятливий для нових знайомств і гармонізації у стосунках. Будьте відверті – це відкриє перед вами нові можливості. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – неділя.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Період сприятливий для переосмислення планів і внутрішнього зростання. Ви можете знайти новий шлях або ідею, яка надихне. Не поспішайте – дозвольте подіям розвиватися природно. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.

СТРИЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Цього тижня вам випаде шанс продемонструвати свої таланти. Вас підтримають ті, хто давно за вами спостерігає. Уникайте поспіху – кожен крок має значення. Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Ви зможете впоратися навіть із найскладнішими завданнями. Внутрішній спокій і послідовність повернуть довіру колег і близьких. Головне – не забувайте про відпочинок. Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Тиждень подарує нові знайомства та несподівані можливості. Ваші ідеї знайдуть підтримку, якщо ви висловите їх відверто. Бережіть внутрішній спокій – він стане вашим талісманом. Сприятливий день – неділя, несприятливий – четвер.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Час прислухатися до свого серця. Зірки обіцяють приємні новини та духовне оновлення. Можливе натхнення для творчості або нова мрія, яку варто втілити. Сприятливий день – понеділок, несприятливий – п'ятниця. ■

Усміхніться!

😊😊😊

😊😊😊

Диспетчер «швидкої» по телефону:

– ...Пане, висловлюю-тись зрозуміліше!!! «Довбонувся» – це впад чи збожеволів?

😊😊😊

– Є люди, які несуть в собі щастя. Коли ці люди поруч, все ніби стає яскравим і барвистим. Але моя дружина їх називає алкашами!

Блондинка до блондинки:

– Виявляється, щоб зв'язати светр, потрібні три вівці. Ти це знала?

– Ні, я навіть не здогадувалася, що вони можуть в'язати!

😊😊😊

– Ніщо так не зміцнює стосунки, як тур на двох, куплений за пів року наперед.

I сміх, і гір

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або Хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у «Волині» за 1 і 8 жовтня 2025 року.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотиком)

СЕРІЯ №3: «ОПЕРАЦІЯ «СПІДНИЦЯ»

Розділ 1: «В село приїхав ТЦК – «Не хочу в армію»...»

У селі Мала Груша, де навіть лелеки літають по паспорту, живе у приймаках Іван Омелянович – син баби Параски і діда Омеляна із Великої Груші. Іван – хлопець добрий, але трохи наївний. Його дружина – Олена («Лена» – по-сільському) – жінка з характером (як і її мама Христя – «улюблена» теща Івана), довгими спідницями і ще довшим терпінням. Її спідниці були такі широкі, що ними можна було накрити не просто два мішки картоплі, а й навіть трактор (і ще трохи гідності).

– Що вона там ховає? – питає баба Параска (її свекруха), яка носила джинси і вважала себе модницею.

– Може, запасний генератор? – жартував дід Омелян (свекор Олени).

– А, може, Івана? – тихо казала Палажка, сусідка-вдова, яка мала нях на чоловіків, як пес на ковбасу.

...Але кпини припинилися, коли одного дня у Малу Грушу нагрянула мобільна група ТЦК. Хлопці в формі, з папками, списками і поглядами, які бачили кризу стіни. Село завмерло, а потім вибухнуло як вулкан, одним єдиним словом: «ТЦК!!!» Чоловіки – хто в погріб, хто в курник, хто – в дідову шафу. А Іван – якраз чистив картоплю.

– Іване, ТЦК! Бігом під спідницю! – гаркнула Лена.

– Що?! – не повірив Іван, тримаючи ножа і картоплину.

– Не час для питань! – сказала Лена, підняла край спідниці, й Іван пірнув туди, мов у намет.

Хлопці з ТЦК зайшли, глянули на Лену, яка стояла, як скеля, з руками на стегнах, і пішли далі. А Іван тим часом сидів під спідницею, як у VIP-залі: тепло, темно і безпечно.

– Тут навіть краще, ніж у погребі, – прошепотів він. – І пахне варенням.

...Після того, як небезпека минула (хоч представники ТЦК на прощання попередили усіх у Малій Груші: «У разі не вручення – повістка буде переслана через листоношу Івана, кота Мурчика або закладена в дупло»), Олена-Лена вийшла на подвір'я, як переможниця.

– Де ти таку спідницю взяла? – питала сусідка Маруся.

– Баба Галя пошила. І не просто пошила – врятувала сім'ю.

Тепер до баби Галі – черга, як до стоматолога в райцентрі. Жінки замовляли спідниці з подвійним підкладом, з кишенями для чоловіків, з вентиляцією і навіть з Wi-Fi.

Ілюстрація: copilot.microsoft.com.

ТЦК

ПОВІСТКА

Призначення

Вареліки Ібась Омелянович

Дата народження: 1987 рік, день варелік

Місце проживання: сіль Велик. Пеньки, вул. Грушова, 2

Причина вклику:

– для уточнення даних,

– для вручення тазети. Волинь,

– для перевірки, чи не човасться під спідницею, хеу;

З'явитися до ПЦК, у день базарний, мот Пистука буде перееслана через листоношу Іаліа, кота Мурчика

У разі не вручення - повістка буде переслана через листоношу Івана, кота Мурчика або закладена в дупло.

ВЕЛІКІ ПЕНЬКИ

У разі не вручення - повістка буде переслана через листоношу Івана, кота Мурчика або закладена в дупло.

2025

ЖОВТЕНЬ

Евген, Єфросинія, Леонтій, Терентій.

16

Четвер

День алерголога. День шефа.

☀️ схід – 01:42, захід – 16:49. Спадаючий півмісяць. 25-й день.

☀️ схід – 07:43, захід – 18:24. Тривалість дня – 10:41. Тривалість ночі – 13:19.

Андрій, Антон, Дем'ян, Кузьма, Леонтій, Олександр, Сидір, Лазар.

17

П'ятниця

17.10.1990 року – у Києві на площі Жовтневої революції завершилося голодування студентів, які домоглися від Верховної Ради УРСР прийняття постанови про виконання їхніх політичних вимог.

☀️ схід – 03:00, захід – 17:02. Спадаючий півмісяць. 26-й день.

☀️ схід – 07:45, захід – 18:22. Тривалість дня – 10:37. Тривалість ночі – 13:23.

18

Субота

День працівників целюлозно-паперової промисловості. День бандури в Україні.

☀️ схід – 04:14, захід – 17:13. Спадаючий півмісяць. 27-й день.

☀️ схід – 07:46, захід – 18:20. Тривалість дня – 10:34. Тривалість ночі – 13:26.

19

Неділя

День працівників харчової промисловості. День відповідальності людини.

☀️ схід – 05:26, захід – 17:24. Спадаючий півмісяць. 28-й день.

☀️ схід – 07:48, захід – 18:18. Тривалість дня – 10:30. Тривалість ночі – 13:30.

Іван, Леонтій, Олексій, Прохор, Клеопатра, Фелікс.

20

Понеділок

Всеукраїнський день боротьби із захворюванням на рак молочної залози. День кухаря і кулінара.

☀️ схід – 06:37, захід – 17:35. Спадаючий півмісяць. 29-й день.

☀️ схід – 07:50, захід – 18:16. Тривалість дня – 10:26. Тривалість ночі – 13:34.

21

Вівторок

21.10. 1879 року – американський винахідник Томас Едісон випробував свою першу лампу розжарювання з вугільною ниткою.

☀️ схід – 07:48, захід – 17:47. Молодий місяць. 0-й день.

☀️ схід – 07:51, захід – 18:14. Тривалість дня – 10:23. Тривалість ночі – 13:37.

Богдан, Іван, Федот, Яків, Аза, Азалия, Іларіон.

22

Середа

22.10.1797 року – Гарнерен Андре-Жак здійснив перший в історії людства стрибок з парашутом.

☀️ схід – 09:00, захід – 18:02. Зростаючий півмісяць. 1-й день.

☀️ схід – 07:53, захід – 18:12. Тривалість дня – 10:19. Тривалість ночі – 13:41.

Анфіса, Богдана, Ганна, Денис, Іван, Єлизавета, Захар, Костянтин, Павло, Федір, Яків.

П'ятниця 17 жовтня

Субота 18 жовтня

Неділя 19 жовтня

Понеділок 20 жовтня

Вівторок 21 жовтня

Середа 22 жовтня

Четвер 23 жовтня

МІН. МІКС. +6° +13°

МІН. МІКС. +5° +9°

МІН. МІКС. +2° +7°

МІН. МІКС. 0° +11°

МІН. МІКС. +3° +13°

МІН. МІКС. +6° +10°

МІН. МІКС. +5° +13°

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua

t.me/Volyn_ZMI

facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодіяльність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «-» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціна договірна. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер

ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна

Політики

УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович

Інформації

ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна

Медицини

ХВАС Любов Володимирівна

Інтернет-новин

НЕКОЗ Наталія Валеріївна

Передплати і розповсюдження

КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна

Спеціальний кореспондент

ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA833052990000026007000803281 КБ

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8192. Загальний тижневий тираж: 8313. Замовлення № 1443.

Місячний і сонячний календарі склав Вадим ХОМІК, учитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради»